

MAART 1986

de

VERSCHIJNT MAANDELIJKS

ECHTE WAARHEID

tijdschrift voor zuiver begrip

Engeland

NAAR EEN VIERDERANGS NATIE?

De Echte Waarheid wordt geheel gratis uitgegeven. Dit wordt mogelijk gemaakt door bijdragen van onze lezers en van hen die vrijwillig medewerker zijn geworden in dit wereldomvattende werk. *De Echte Waarheid* streeft geen winstbejag na, neemt geen commerciële advertenties aan en heeft niets te koop. Bijdragen worden dankbaar aanvaard. België: postrekening 000-0157667-42 bankrekening 721-5205043-14. Verantwoordelijke uitgever: H. Van Lerberghe, Postbus 3, 2120 Schoten. Nederland: Postgiro No 1954800, bankrekening Algemene Bank Nederland, Utrecht, No 555013340. Deze rekeningen zijn voor beide landen ten name van Stichting Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland. Verspreiding en redactie van de nederlandstalige editie, tevens adres voor alle correspondentie: Stichting Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland.

de ECHTE WAARHEID

tijdschrift voor zuiver begrip

19E JAARGANG No. 3

OPLAGE WERELDWIJD 8.080.000

MAART 1986

OPRICHTER EN ALGEMEEN HOOFDREDACTEUR:

HERBERT W. ARMSTRONG

HOOFDREDACTEUR:
HERMAN L. HOEH

EINDREDACTEUR:
DEXTER H. FAULKNER

NIUWSREDACTEUR:
GENE H. HOGBERG

ALGHELE VORMGEVING:
MONTE WOLVERTON

SENIOR REDACTEUR:
RAYMOND F. MCNAIR

REDACTEUREN:

JOHN HALFORD, RONALD D. KELLY, RODERICK
C. MEREDITH, DONALD D. SCHROEDER,
JOHN R. SCHROEDER, MICHAEL A. SNYDER,
CLAYTON D. STEEP, KEITH W. STUMP

ASSISTENT-REDACTEUREN:

SHEILA GRAHAM, NORMAN L. SHOAF

VASTE MEDEWERKERS:

DIBAR APARTIAN, ROBERT BORAKER,
KENNETH C. HERRMANN, PATRICK A. PARNELL,
RICHARD H. SEDLIACIK, WILLIAM STENGER,
DAN C. TAYLOR, JEFF E. ZHORNE

TECHNISCH KOPIUREDACTEUR:
PETER MOORE

REDACTIE-ASSISTENTEN:

CHERYL EBELING, WERNER JEBENS,
DAWNA BORAX, SANDI HAGUE,
MARIA STAHL, WENDY STYER,
RON TOTH, EILEEN WENDLING

VORMGEVING:

Grafische verzorging: RANDALL COLE

Medewerkers: MATTHEW FAULKNER,
L. GREG SMITH

FOTOREDACTIE:

Hoofd fotografische verzorging:
GREG S. SMITH

Senior fotograaf: WARREN WATSON

Medewerkers: G. A. BELLUCHE, JR.
CHARLES BUSCHMANN, NATHAN FAULKNER,
HAL FINCH, ALFRED HENNIG,

ALDRIN MANDIMIKA, ELIZABETH RUCKER

Fotoarchivaris: KEVEN BLACKBURN

UITGEVERIJ:

Directeur uitgeverij: RAY WRIGHT

Hoofd produktie: ROGER LIPPROSS

Produktie: RON TAYLOR

Coördinatoren internationale edities: GERALD

CHAPMAN, BOB MILLER, KATHE MYERS

Distributie: BOYD LEESON

Distributie-assistent: CAROL RIEMEN

Distributie losse nummers: JOHN LABISSONIERE

FINANCIËEL BELEID:

L. LEROY NEFF

INTERNATIONALE EDITIES:

DUITS: JOHN B. KARLSON

ENGELS: JOHN R. SCHROEDER

FRANS: DIBAR APARTIAN

ITALIAANS: CARN CATHERWOOD

NEDERLANDS: JOHAN WILMS

NOORS: ROY ØSTENSEN

SPAANS: DON WALLS

KANTOREN:

AUSTRALIË: ROBERT MORTON

CANADA: COLIN ADAIR

ENGELAND: FRANK BROWN

FILIPPIJNEN: GUY AMES

FRANKRIJK: SAM KNELLER

LATIJS-AMERIKA: LEON WALKER

NEDERLAND: BRAM DE BREE

NIEUW-ZEELAND: PETER NATHAN

PUERTO RICO: STAN BASS

WEST-DUISSLAND: FRANK SCHNEE

ZUID-AFRIKA: ROY MCCARTHY

ZWITSERLAND: BERNARD ANDRIST

ARTIKELEN

- 1 Persoonlijk van Herbert W. Armstrong
- 2 Groot-Brittannië: Problemen binnen en buiten
- 5 Leven wij in de laatste dagen?
- 8 Woorden die kwetsen, woorden die helpen
- 10 Mysterie der Eeuwen
Het mysterie van Israël
- 14 Hoe Amerika de Europeanen hoop gaf
- 16 Verbeter uw Bijbel-IQ
Het bewijs dat Jezus heeft geleefd
- 23 De Echte Waarheid legt uit waarom
- 24 Het enige middel om onzekerheid te overwinnen
- 25 Englands steen der bestemming
- 26 Waarom De Echte Waarheid geen abonnementsprijs heeft
- 27 Nieuwsoverzicht

VOORPAGINA

Een kop in een Engels dagblad luidde: „Prins vrees verderangs toekomst voor Groot-Brittannië”. Prins Charles sprak op een „Business in the Community”-vergadering in Edinburgh. Hij waarschuwde: „Het is hard nodig dat wij in onze zienwijze een besef van dringendheid betrekken . . . anders worden wij uiteindelijk een vierderangs land.”

FOTO/ILLUSTRATIE MONTE WOLVERTON — PT

De Echte Waarheid (The Plain Truth) wordt ook in het Duits, Engels, Frans, Italiaans, Noors en Spaans uitgegeven door Ambassador College in Pasadena (Californië, V.S.), Borehamwood (Engeland). © 1986 Ambassador College. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Ambassador Press Ltd., St. Albans. Gelieve uw correspondentie en abonnementsaanvragen te richten aan:

AMBASSADOR COLLEGE, Postbus 444,
3430 AK Nieuwegein (Nederland).

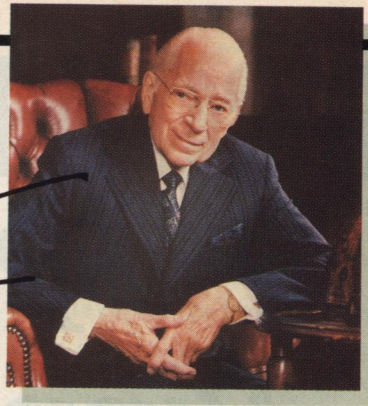
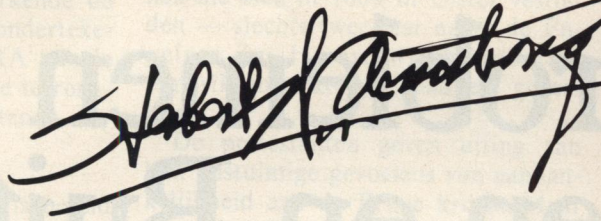
Telefoon: 03402-39922

Voor *The Plain Truth* schrijf naar:

- Europa, India, Afrika: P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., Engeland WD6 1LU
- Verenigde Staten: 300 W. Green Street, Pasadena, Californië 91123
- Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2
- Australië en Zuidoost-Azië: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Qld. 4220, Australië
- Nieuw-Zeeland: P.O. Box 2709, Auckland 1
- Zuid-Afrika: P.O. Box 5644, Cape Town 8000
- Filippijnen: P.O. Box 1111, Makati, Metro Manila 3117
- Latijns-Amerika: P.O. Box 5-595, 06500 Mexico D.F.-Mexico
- Caribisch gebied: P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

PERSOONLIJK VAN

De zonde openlijk aanvaard

Begin 1927, toen ik bezig was met mijn eerste bijbelstudie die tot mijn bekering leidde, bezochten mijn vrouw en ik vaak uiteenlopende kerken. Ik was op zoek naar de waarheid.

Op een zondagmorgen bezochten wij een kerkdienst in een vooraanstaande baptistische kerk in Portland, Oregon. Ze maakten de uitslag van een prijsvraag bekend waarbij aan de winnaar een bijzonder mooie nieuwe bijbel werd uitgereikt. De prijsvraag was: „Wat is de meest algemene zonde?” Het winnende antwoord was „ondankbaarheid.”

Dat is stellig een zeer wijdverbreide zonde. Een andere zeer wijdverbreide zonde, en een der oudste, is het misbruik van sexualiteit. Van prostitutie wordt vaak terecht gezegd dat het „'s werelds oudste beroep” is.

Satan heeft deze zonde aangegrepen om die veel algemener te maken dan doorgaans wordt beseft. Zelf bezit Satan geen sex. Hij is verbitterd over het feit dat God de mens sex heeft geschonken. Daarom beïnvloedt Satan de mensheid zodanig dat sexuele zonden tot de meest verbreide en destructieve behoren.

Sex was gedurende het grootste deel van het zogenaamde „tijdperk van de kerk” in de rooms-katholieke leer, en in Engeland en de Verenigde Staten sinds het Victoriaanse tijdperk een nagenoeg verboden onderwerp van gesprek; het kwam zelden ter sprake. Satan zorgde ervoor dat men sex als „schandelijk” beschouwde en als zo slecht dat men er niet over sprak.

Rond de eeuwwisseling werd dit alles door Sigmund Freud, de grondlegger van de psychoanalyse, allemaal

veranderd. Tot aan de Eerste Wereldoorlog was het in de V.S. onwettig een boek dat sexuele kennis bevatte te publiceren, te verkopen of zelfs maar uit te lenen. Na de Eerste Wereldoorlog werden de wettelijke hinderpalen voor het verlenen van sexuele informatie weggenomen. Een lawine van boeken, pamfletten en krantekunsten werd over het publiek uitgestort. In al deze publikaties ontbrak echter de meest essentiële kennis.

Halverwege de twintigste eeuw werd de houding van het publiek volledig veranderd door de uitdrukking „de nieuwe moraal”. Tegenwoordig wordt in de media, in het bijzonder op de televisie, openlijk over sexualiteit gediscussieerd. Daarbij wordt vrije sex steeds algemener aanvaard. Vandaag is het de vraag of er nog wel 2 procent van de meisjes als maagd trouwt. Het huwelijk is voor een groot deel van de samenleving een achterhaalde zaak. In sommige gebieden zijn er bijna evenveel echtscheidingen als huwelijksvoltrekkingen. Het gezinsleven wordt afgebroken, hoewel het gezin een fundamentele bouwsteen voor een duurzame beschaving is.

Steeds meer kinderen zijn ongewenst. Abortus is bijna algemeen aanvaard.

God schiep sex, niet alleen om de mensheid in stand te houden, maar om kostelijk, vreugdevol geluk in zuivere en heilzame liefde tussen man en vrouw te brengen, en als middel om een gelukkig getrouwd echtpaar nauw aan elkaar te binden. Met de hedendaagse mentaliteit blijkt de band die man en vrouw aan elkaar zou moeten binden het mes dat het huwelijk in tweeën slijt.

Individueel en nationaal begaan wij zonden die openlijk worden aanvaard.

God veroordeelt homosexualiteit. Wegens deze zonde vernietigde Hij de totale bevolking van Sodom en Gomorra. In het eerste hoofdstuk van Romeinen wordt gezegd dat niemand die zich eraan schuldig maakt het koninkrijk van God kan binnengaan. De media en het publiek in het algemeen zijn bezig deze perversie acceptabel te maken door die „sexuele voorkeur” te noemen.

Wij worden volken van dronkaards en talloze mensen worden door dronken automobilisten op onze snelwegen gedood. Toch wordt buitensporig alcoholgebruik door grote hoeveelheden reclamegeld aangemoedigd.

Door de zonde kwellen wij onszelf met zulke ziekten als alcoholisme, AIDS, herpes en andere geslachtsziekten en vervolgens trachten wij de

(Zie verder pagina 26)

GROOT-BRITTANNIË

Problemen

Binnen en Buiten

Gene H. Hogberg

Rellen in de binnensteden, dreigende burgeroorlog in Noord-Ierland, toenemend isolement binnen het Gemenebest — zelden werd het Britse volk met zoveel kritieke situaties geconfronteerd.

Richt uw blik eens op Groot-Brittannië — en zie wat zich daar afspeelt, zowel in eigen huis als erbuiten. Want er is duidelijk iets misgegaan op het „Eiland met de Scepter”.

Hoewel nauwelijks iemand ze schijnt te kennen, zijn er oorzaken voor de dingen die nu zo duidelijk aan het licht treden.

Stedelijke crisis

De altijd zo hoog in het vaandel geschreven beleefdheid die de Britse levenswijze kenmerkt, komt als nooit tevoren in het gedrang.

Het beeld van de ongewapende bobby is bezig te wijken voor dat van hele pelotons politieagenten in rellen-uitrusting.

De grote Britse steden worden geteisterd door misdaad en toenemende drugshandel. Maar al te vaak breekt er geweld uit in steeds meer door rassensmenging gekenmerkte stadscentra. Bij een van die uitbarstingen in 1985 maakten de oproerkraaiers voor het eerst in de Britse geschiedenis gebruik van vuurwapens in hun strijd tegen de politie.

Progressieve sociologen wijten de onrust aan werkloosheid en „brut op treden” van de politie. Toch werden er in de dagen van de crisisjaren '30 veel meer ontberingen geleden, zonder dat

het tot gewelddadigheden als deze kwam.

Zegslieden van de regering schrijven de heftigheid van de uitbarstingen toe aan „doodgewone, onvervalste wetteloosheid en criminaliteit”. Een Britse nieuwsbrief vult dat als volgt aan: „Een steeds groter deel van de Britse jeugd — zowel zwart als blank — is ontgoocheld over alle vormen van gezag”.

De Britse autoriteiten zijn zeer bezorgd over de toenemende activiteit van beroepsopruiers en openlijke revolutionairen in de stedelijke gebieden. Sommige militante organisaties verkondigen ronduit de omverwerping van kapitalisme en „imperialisme” te beogen. Zij prediken dat de politie „de vijand van het volk” is en zich door de staat laat misbruiken om een „repressieve en racistische samenleving” in stand te houden.

Heksenketel Noord-Ierland

Hoe zorgwekkend de ontwikkelingen in de Britse binnensteden ook zijn, ze verbleken bij wat er in Noord-Ierland zou kunnen gebeuren.

Het streven naar vrede in Ulster, dat sinds 1969 bijna 2500 mensenlevens heeft gekost — het jongste tijdperk in de al duizend jaren oude Ierse problematiek —, nam op 15 november jl. een spectaculaire wending. Maar zal deze jongste poging meer succes hebben dan die uit het verleden die steeds weer in rook vervlogen?

In een onverwachte bijeenkomst bij Belfast in Noord-Ierland tekenden de eerste ministers Margaret Thatcher namens het Verenigd Koninkrijk en Garret FitzGerald namens de Republiek Ierland een overeenkomst die een historisch compromis behelsde. Voor de eerste maal zal de Ierse regering, die het bewind voert over Ierlands 26 zuidelijke graafschappen, een adviserende rol toebedeeld krijgen in de gelegenheden van de rooms-katholieke minderheid in Ulster.

In ruil voor deze concessie verklaarde de Ierse regering zich accoord de Britse soevereiniteit over Noord-Ierland uitdrukkelijk te erkennen, en haar eis tot eenwording van de beide delen van Ierland onder de driekleur van de Republiek voor onbepaalde tijd te laten vallen.

Een eerste doel van zowel Londen als Dublin is de extremisten de grond onder de voeten weg te nemen, in het bijzonder het onwettige Ierse Republikeinse Leger, de I.R.A. De politieke arm van de IRA, de Sinn Féin, is in omvang toegenomen ten koste van een meer gematigde katholieke partij in het Noorden.

De dreiging van de IRA-terreur door extremisten aan beide zijden van de Ierse Zee, is reëel. In 1984 werden verscheidene leden van de Britse Conservatieve Partij door een IRA-bom gedood, waarbij mevrouw Thatcher ternauwernood ontkwam. De Ierse regering vreest dat de extremisten,

onder wie een aantal radicale marxisten, via een bruggehoofd in het Noorden de samenleving in het Zuiden zouden kunnen ondermijnen.

De IRA „zal niet zo ingenomen zijn met deze overeenkomst”, erkende de heer FitzGerald kort na de ondertekening van het accord. De IRA toonde haar ongenoegen door nieuwe terroristische acties op touw te zetten.

Beschuldigd van verraad

De pragmatische FitzGerald is bereid gebleken tot een gok terwille van vrede. Sommige leden van zijn voornaamste politieke oppositie, de Fianna Fail-partij, beschuldigen hem ervan het op een akkoordje te hebben gooid met het grondwettelijke recht op eenheid van de Republiek.

Maar het is mevrouw Thatcher die de zwaarste openlijke kritiek te verduren krijgt. De meerderheid van Ulsters protestanten beschuldigde haar van misleiding en trouweloosheid, en zelfs van verraad.

De militante protestantse politicus en geestelijke Ian Paisley, leider van de Democratische Eenheidspartij, legde de plechtige gelofte af het accord, dat hij als een samenzwering bestempelde, te zullen vernietigen. In een toespraak tot de grootste bijeenkomst in de geschiedenis van Ulster, bulderde de onstuimige leider: „Mevrouw Thatcher zegt dat de Republiek wat zeggenschap moet hebben in het bestuur van deze provincie. Wij zeggen nooit, nooit, nooit.”

Wat de heer FitzGerald en mevrouw Thatcher op papier zo redelijk en zo logisch voorkwam, loopt dus gevaar door de krachten van conflicterende nationalismen te worden overweldigd.

Zelfs gematigde protestanten uiten hun twijfel of de overeenkomst, in weerwil van mevrouw Thatchers vastberadenheid, wel stand zal kunnen houden. Niettegenstaande de verzekeringen van Londen en Dublin dat Ulster zolang de meerderheid dat wenst een deel van het Verenigd Koninkrijk zal blijven, voelen de protestantse burgers zich volgens een waarnemer „nu een beetje minder Brits”. Een ander vergeleek het met een situatie waarbij de burgers van de Verenigde Staten zou worden gevraagd rechtstreekse bemoeienis van Canada of Mexico te aanvaarden met de wijze waarop de V.S. worden geregeerd.

Een Brits Libanon?

De protestanten zijn geen nieuwkomers in Noord-Ierland. Hun wortels gaan terug tot de Schotse Presbyterianen die zich in 1609 in Ulster vestigden — slechts twee jaar nadat de Engelsen in Jamestown hun eerste Amerikaanse kolonie hadden gevestigd.

De protestanten geven uiting aan hun onstuimige gevoelens van aanhanke-lijkheid aan de Britse kroon. Maar deze loyaliteit is voorwaardelijk, schreef de vooraanstaande Britse poli-

lijk Noord-Ierland” uitroepen.

En dan, aldus concludeerde deze befaamde Ierse staatsman, zouden de moeilijkheden pas goed beginnen: „Wij zullen *ons eigen Libanon* hebben”. Met andere woorden, een burgeroorlog binnen de grenzen van het Verenigd Koninkrijk!

Machtsverlies in het Gemenebest

Maar met dit alles is het verhaal nog niet uit. Voor Engeland vinden de binnenlandse moeilijkheden hun evenknie in de eveneens toenemende uitdagingen in het buitenland.

Garret FitzGerald van de Ierse Republiek en Margaret Thatcher wisselen documenten uit van de nieuwe vredesregeling.

tieke commentator Conor Cruise O'Brien, een voormalige hooggeplaatste Ierse diplomaat. Niet lang geleden waarschuwde hij dat de protestanten van Ulster zich heftig tegen de Britse regering zouden keren als zij zouden merken dat deze bezig was hen aan hun „katholieke ervvijanden” uit te leveren.

De protestanten van Ulster, schreef de heer O'Brien, „zijn van plan in Ulster te blijven”. En hun weigering om in een Ierse staat met een katholieke meerderheid te worden opgenomen, aldus vervolgde O'Brien, „is even hardnekkig als de weigering van de Israëliërs om zich te laten opslokken door een Palestina met een Arabische meerderheid”.

De protestanten van Ulster zullen zich nooit uitspreken voor een verenigd Ierland, stelde de heer O'Brien met nadruk. In plaats daarvan „zouden zij zich tegen Engeland keren” en zo nodig „een *onafhank-*

Een maand voor de ondertekening van het Anglo-Ierse accord, kreeg mevrouw Thatcher bijna unanieme oppositie te verduren op de in de Bahama's gehouden conferentie van regeringshoofden van de Gemenebestlanden.

Al maandenlang was de bijeenkomst gezien als een welkome gelegenheid om Groot-Brittannië te confronteren met het thema van de apartheid, Zuid-Afrika's systeem van rassenscheiding, aldus onze correspondent Stan Bass.

Voorafgaand aan haar bezoek aan de Bahama's had mevrouw Thatcher brieven aan verschillende Afrikaanse staatshoofden geschreven, waarin zij een uiteenzetting gaf inzake de Britse afwijzing van de dreiging met economische sancties door het Gemenebest tegen Zuid-Afrika, een land dat tot 31 mei 1961 zelf deel van het Gemenebest uitmaakte.

Mevrouw Thatcher heeft bij herhaling te kennen gegeven het beginsel

van sancties verkeerd te vinden. In het geval van Zuid-Afrika zouden sancties volgens haar juist die mensen zwaar benadelen die erdoor gesteund zouden moeten worden, en aldus alleen maar de extremisten in de kaart spelen en de houding van Pretoria tegen verandering nog verharder.

Daar komt dan nog het feit bij dat Groot-Brittannië Zuid-Afrika's grootste buitenlandse investeerder en handelspartner is. Regeringsdeskundigen schatten dat een totale boycot zeker 200.000 Britten hun baan zou kosten. Met messcherpe logica hield mevrouw Thatcher haar collega's in het Gemeenebest voor: „Er is geen zinnige reden te bedenken om in het eigen land werkloosheid te scheppen teneinde daar werkloosheid te scheppen.”

Britse autoriteiten maakten tevens bezwaar tegen de ironie van sommige Afrikaanse regeringen die wel om sancties riepen terwijl zij in privé-gesprekken toegaven dat zij die sancties wel zouden moeten omzeilen vanwege hun afhankelijkheid van hun handelsbetrekkingen met Zuid-Afrika.

Tenslotte eindigde de Gemeenebest-conferentie met een in elkaar geflanst accord. Het werd met veel politieke acrobatie bereikt. Het accord kondigde overeenstemming aan over beperkte economische restricties (die in het algemeen al van kracht waren) en voegde er aan toe dat „sommigen van ons” over zes maanden verdergaande stappen zouden overwegen. Maar mevrouw Thatcher maakte de verslaggevers duidelijk dat zij „zeker niet een van die sommigen” was.

En zo ziet Engeland zich nu steeds meer geïsoleerd in eigen huis, het Gemeenebest. Dat komt doordat de vorm van dat huis sinds de Tweede Wereldoorlog totaal is veranderd.

In het begin was het Gemeenebest een tot enkele naties beperkte club van volkeren, voornamelijk van Britse afkomst. In 1867 nam het Parlement in Londen de Brits-Noord-Amerika wet aan, die Canada de dominionstatus verleende. Het was een concept dat gelijkwaardigheid met Engeland inhield. Kort na de eeuwwisseling kregen ook Australië, Nieuw-Zeeland en Zuid-Afrika dominionstatus.

Op de „Imperial Conference” van 1926 werden Groot-Brittannië en de Dominions omschreven als „autonome gemeenschappen, gelijk in status, verenigd door gemeenschappelijke trouw aan de Kroon en in vrijheid geassocie-

eerd als leden van het Britse Gemeenebest van Naties”.

Maar de wereldomspannende Britse verbintenissen omvatten behalve de gewoonlijk als „blanke dominions” aangeduide gebieden, nog een groot aantal andere volkeren en culturen. Tal van Britse bezittingen en protectoraten in Afrika, Azië en de Nieuwe Wereld zouden op den duur onafhankelijkheid eisen — en een eigen zetel in het vrijwillig geassocieerde Gemeenebest.

Te beginnen in 1947 met een onafhankelijk India, ontwikkelde het Britse Gemeenebest zich tot een multi-etnische groep van naties, die niet waren verbonden door banden van ras, maar door de Engelse taal en door de diverse tradities die zij van hun voormalige koloniale heersers hadden overgenomen.

In 1951 schrapte men het woord „Brits” uit de naam van het Gemeenebest. Sindsdien staat de groepering bekend als „het Gemeenebest” of „het Gemeenebest van Naties”. Momenteel telt zij 49 landen, die samen bijna een kwart van de wereldbevolking omvatten — in feite een soort „mini-Verenigde Naties”.

Naarmate de geleerden van het Gemeenebest aangroeiden, waren het in toenemende mate de nieuwe Derde Wereldlanden die de agenda van de Gemeenebestbijeenkomsten vaststelden.

Tegenwoordig kiezen zelfs de oorspronkelijke dominionstaten — Australië, Nieuw-Zeeland en Canada — vaak de zijde van de nieuwere leden, zoals tijdens de conferentie op de Bahama's naar voren kwam.

Men dient dan ook niet verbaasd te zijn wanneer er op de een of andere toekomstige Gemeenebestbijeenkomst eisen worden gesteld om over te gaan tot sancties tegen Groot-Brittannië — compleet met het dreigement om het uit de organisatie te stoten die het zelf oprichtte.

Schim van vroegere grootheid

Het Groot-Brittannië van 1986 is nog slechts een schim van zijn oorspronkelijke grootheid. Nu het rijk uiteen is gevallen en het Gemeenebest zich er dikwijls tegen keert, nadert Groot-Brittannië het punt om ook nog afstand te doen van twee belangrijke stukken overzees territorium: Hong Kong en Gibraltar.

In 1997 wordt Hong Kong, Engelslands welvarende Aziatische kroonkolonie — het op twee na grootste financiële centrum ter wereld — een

„speciale bestuurszone” van de Volksrepubliek China.

En wat Spanje betreft heeft Engeland er eindelijk in toegestemd om met dat land te gaan spreken over het lastige onderwerp van de soevereiniteit over Gibraltar, en van de toekomstige status van deze ondoordringbare westelijke poort naar de Middellandse Zee, die eens het symbool vormde van de Britse wereldmacht en volharding.

Het Britse publiek, dat zich nog steeds in een redelijke mate van welvaart mag verheugen, schijnt zich nog niet geheel bewust te zijn van de feitelijke situatie waarin het land verkeert — d.w.z. van het verlies aan macht en prestige in het buitenland en van de dreigende crises in eigen huis.

Het land is, zoals de journalist Peter Jenkins het uitdrukte, onderworpen aan een langzaam maar gestaag voortschrijdend proces van „statig ter ziele gaan”. Dit afglijden is tijdelijk vertraagd door het energieke optreden van eerste minister Thatcher — maar de trend wijst nog steeds omlaag. In 1985 streefde Italië Groot-Brittannië in levensstandaard voorbij.

Niemand minder dan prins Charles waarschuwt dat Groot-Brittannië zal vervallen tot, wat hij noemde, „een vierderangsland”, tenzij er een drastische wijziging komt in de algemene houding jegens werk en ondernemingsgeest. Hij is verontrust over de diepewortelde weigering de realiteit van 's lands economische achteruitgang onder de ogen te zien.

Wat hier van toepassing is, is de waarschuwing van de profeet: „Zelfs ligt grijsheid over hem gesprekend, maar hij beseft het niet” (Hos. 7:9).

Niet dat sommige van onze hedendaagse wereldlijke profeten geen oog hebben voor de wetmatigheid van oorzaak en gevolg.

„Het economische verval van Groot-Brittannië loopt ruwweg parallel aan de schepping van de verzorgingsstaat”, schreef columnist Peregrine Worsthorne in het nummer van 16 juni 1985 van de *Sunday Telegraph*. En het morele verval houdt daarmee gelijke tred.

In een eerder (op 10 februari 1985) verschenen column hekelde Worsthorne de Britse geestelijkheid omdat die zich niet verzet tegen homoseksualiteit en voorbijgaat aan het morele aspect van de AIDS-epidemie. „Wordt het geen tijd dat de bisschoppen God erbij betrekken?” vroeg hij.

(Zie verder pagina 19)

Leven wij in de LAATSTE DAGEN?

Herbert W. Armstrong

Hoe kunnen wij weten of wij „het
einde van de wereld” nabij zijn? Kunnen wij dit bewijzen?

Leven wij nu in de door de Bijbel geprofeteerde „eindtijd”? President Reagan van de Verenigde Staten sprak van een wereldsituatie die er alle schijn van heeft dat wij „Armageddon” nabij zijn.

Atoomgeleerden zetten enige tijd geleden de onheilsklok nogmaals een minuut vooruit tot slechts drie minuten voor „middernacht”. Een hoofdartikel in *U.S. News & World Report* verwees naar deze klaarblijkelijk op handen zijnde tijd door te zeggen dat de enige hoop voor de wereld nu gelegen is in de plotselinge verschijning van „een sterke hand ergens vandaan”.

Er is een tijd geweest dat fanatici die met felle blik en luide stem waarschuwend voor een „dag des oordeels” werden bespot. Maar tegenwoordig zeggen wereldleiders en wetenschapsmensen in alle ernst sombere dingen over de huidige gang van zaken in de wereldsituatie. Een aantal vooraanstaande geleerden zegt dat 's werelds enige hoop nu gelegen is in één enkele wereldregering, met slechts één militaire macht, maar geeft daarbij tegelijkertijd toe dat het totaal onmogelijk is dat mensen een dergelijke superregering zouden kunnen vormen.

Treffend is dat de bijbelse profetieën nu juist zeggen dat een dergelijke over de wereld heersende superrege-

ring er zal komen. Maar houden deze profetieën ook in dat onze huidige generatie deze tijd nog zal meemaken?

Zelfs de oorspronkelijke apostelen uit de eerste eeuw verwachtten, voor zover wij weten, dat dit einde van de wereld zich nog tijdens hun leven zou voltrekken. In elke eeuw zijn er sindsdien mensen geweest die geloofden dat de wereld zich in „het eindstadium” bevond, dat „Armageddon” nabij was.

Maar hoe kunnen wij dat weten? Hoe kunnen wij daar ZEKER van zijn? Kunnen wij dat wel te weten komen?

Jezus zei in Lukas 21:28: „Wanneer deze dingen beginnen te geschieden, richt u op en heft uw hoofden omhoog, want u op verlossing genaakt.” Deze dingen, waarover Hij sprak, omvatten veel geprofeteerde gebeurtenissen die nu voor het eerst in de geschiedenis plaatshebben.

Wij kunnen niet op grond van enkele oppervlakkige tekens of gebeurtenissen snel een vaststaande conclusie trekken. Wij moeten Gods allesomvattende DOEL begrijpen en ook hoe Hij bezig is dat doel te verwezenlijken. Vele profetieën moeten worden afgevoerd. Wij mogen niet gissen of veronderstellen, of overhaaste conclusies trekken.

De moderne wereld

De moderne wereld begon in feite pas ongeveer 150 jaar geleden. Als wij de chronologie van het menselijk bestaan

correct hebben vastgesteld, dan werd de eerste mens, Adam, ongeveer 6000 jaar geleden geschapen. De Bijbel laat zien dat Gods algemene plan om dit doel te verwezenlijken een 7000-jaren plan is — waarbij ongeveer 6000 jaar aan deze wereld van Satan wordt toebedeeld, gevolgd door een 1000 jaar durende regering van Christus over alle volken van de aarde. Omstreeks 1600 jaar na de schepping van Adam kwam de Zondvloed over de hele aarde. Hoe de beschaving zich vóór de Zondvloed ontwikkelde, weten wij niet precies. Maar wij mogen aannemen dat de materiële beschaving zich niet verder heeft ontwikkeld dan in een overeenkomstige tijdsperiode ná de Zondvloed. Voor zover wij weten zette de ontwikkeling van de menselijke beschaving zich in een betrekkelijk gelijkmatig tempo voort tot ongeveer 150 jaar geleden.

Er was weinig vooruitgang in menselijke kennis en in materieel opzicht tot na de uitvinding van de drukpers rond 1450. De druktechniek maakte de verbreiding van kennis mogelijk. Deze verbreiding nam slechts lichtelijk toe tot het midden van de 19e eeuw. De meeste moderne uitvindingen en mogelijkheden hebben zich voorgedaan sinds 1850. De kennis en de uitvinding van mechanische gemakken hebben zich sindsdien verveelvoudigd en zijn daarbij van steeds groter gewicht geworden. Het is haast alsof

de mensheid pas ongeveer 150 jaar geleden op aarde verscheen en sindsdien steeds sneller is gaan leren en in steeds groter tempo is vooruitgegaan.

Profetieën over de eindtijd

Laten wij nu eens enkele bijbelse profetieën over de eindtijd bestuderen.

De langste profetie in de Bijbel vormt Daniël 11. Het 10e hoofdstuk is de prelude en het 12e het slot. In Daniël 11:40 komt de profetie bij de „eindtijd” en zij wordt voortgezet in hoofdstuk 12. De profeet Daniël had geen inzicht in hetgeen hem werd opgedragen te schrijven. De engel zei dat de woorden van de profetie verzegeld zouden blijven tot de eindtijd, wanneer kennis zou zijn toegenomen.

Die tijd is gekomen.

De kennis is in de laatste 150 jaar in een adembenemend tempo toegenomen. Men heeft zelfs beweerd, bijvoorbeeld, dat het kennisbestand van de wereld zich in de jaren '60 heeft verdubbeld — ofschoon deze toename vooral plaatsvond op medisch, natuurkundig en technisch gebied.

De bouw van de stoomboot werd pas in 1806 begonnen door Robert Fulton. Daarna kwam de spoorweg. Het reizen per auto is pas tijdens mijn leven mogelijk geworden. Ik herinner me nog goed dat auto's, toen ik elf was, wagens zonder paard werden genoemd.

Toen ik drieëntwintig was, werd mij, als assistent-secretaris van de Kamer van Koophandel van Bend, in Indiana, opgedragen de boeren in een gemeente ten zuiden van de stad over te halen een petitie-overeenkomst te tekenen om een nieuwe verkeersweg door hun gemeente te laten lopen. Het was geen geplaveide weg. Hij bestond uit grint en vuil. Geplaveide wegen waren er nog niet. Tegenwoordig reizen de mensen per auto, per trein of per vliegtuig.

Koninkrijken die de wereld beheersen

In het tweede hoofdstuk van Daniël vindt men een profetie die zich uitstrekt tot de wederkomst van Christus. Koning Nebukadnezar had het eerste volkerenrijk in de wereldgeschiedenis gevormd en geregeerd. Hij zag in een droom een zeer verbazingwekkend beeld van een man. God openbaarde de betekenis ervan aan Daniël. Het hoofd van het beeld was van gedegen goud, zijn borst en armen waren van zilver, zijn buik en lendenen van koper, zijn

benen van ijzer, en zijn voeten en tenen van ijzer gemengd met kleiachtig leem. Het hoofd symboliseerde het Chaldeeuwse Rijk van Nebukadnezar. Het zilver vertegenwoordigde het koninkrijk dat erop volgde: het Perzische Rijk, zoals later bleek. Het koper was een derde wereldrijk dat het Grieks-Macedonische of Griekse Rijk zou blijken; het vierde, vertegenwoordigd door de benen van ijzer, zou het Romeinse Rijk blijken te zijn met de hoofdsteden Constantinopel en Rome. De voeten en tenen vertegenwoordigden de opeenvolgende kleinere rijken die zouden leiden tot tien koninkrijken in Oost- en West-Europa, voorgesteld door de tenen. De profetie slaat op de tijd waarin wij nu leven. Wij verwachten nu de opkomst van de tien door de tenen voorgestelde naties. In de dagen

Geleerden zeggen dat 's werelds enige hoop nu gelegen is in een wereldregering, maar dat het onmogelijk is die te vormen.

van die tenen zal er op bovennatuurlijke wijze een steen van de hemel komen die de door de tenen voorgestelde tien naties zal verbrijzelen en deze zal vervangen om voor eeuwig over de hele wereld te regeren (Dan. 2:34, 44). Deze steen stelt de wederkomst van Christus voor die het koninkrijk van God zal vestigen en alle regeringen van deze wereld zal vernietigen. Dat zal het einde zijn van deze door de mens opgebouwde beschaving, zoals wij die kennen.

Voor een volledig begrip moeten ook Daniël 7 en Openbaring 13 en 17 worden bestudeerd. Deze geven een beeld van het Romeinse Rijk, dat in 476 n. Chr. ondergaat en wordt vervangen door drie koninkrijken die weer verdwijnen: die van de Vandalen, de Ostrogoten en de Heruli. Ze worden door de eerste drie horens uit Daniël 7 verbeeld die werden „uitgerukt”, (vers 8). Met andere woorden, deze drie

volken verdwenen uit de geschiedenis en wij hebben geen historische gegevens over wat er van hen geworden is. Nog zeven van de tien horens van dit dier zouden volgen. De eerste van deze zeven was het herstel van het Rijk in het Westen. Dit gebeurde in 554 n. Chr. toen Justinianus, die in Constantinopel keizer was, in opdracht van de Paus in Rome, het keizerlijk gezag over heel Italië herstelde. Geschiedschrijvers tekenen dit op als het herstel van het Romeinse Rijk. Er volgde in Europa een reeks van politieke hoogten dieptepunten. Het eerstvolgende hoogtepunt werd bereikt in 800 onder Karel de Grote, de Frankische leider. Een tweede hoogtepunt werd bereikt omstreeks de 10e eeuw met het bewind van Otto de Grote van Duitsland. Het stond destijds bekend als het Heilige Roomse Rijk. Het Heilige Roomse Rijk bereikte een nieuw hoogtepunt met de Habsburgse dynastie in Oostenrijk. Dit werd gevolgd door een volgend hoogtepunt onder Napoleon, die vluchtte en in 1814 in ballingschap ging.

In 1929 stelde Mussolini een Concordaat op met het Pausdom. Vervolgens, toen hij omstreeks 1935 Ethiopië, Eritrea en Italiaans Somaliland met Italië verenigd had, kondigde Mussolini af dat dit het herstel van het Romeinse Rijk was.

Wij kijken nu uit naar de tiende en laatste herleving van het Romeinse Rijk — het zevende hoofd van dat Beest uit het 17e hoofdstuk van Openbaring (Openb. 17:12), dat ook wordt gesymboliseerd door de tien tenen van het beeld van Nebukadnezar uit Daniël 2:40-44. Aangezien deze tenen behoren aan de twee voeten die Oost- en West-Europa symboliseerden, is het zeer waarschijnlijk dat deze laatste herleving van het Heilige Roomse Rijk zowel de landen in Oost-Europa achter het IJzeren Gordijn als de landen van West-Europa zal omvatten. Ze zullen een derde gigantische wereldmacht vormen, die waarschijnlijk even groot of zelfs nog groter zal zijn dan de U.S.S.R. of de Verenigde Staten.

Deze tien tenen uit Daniël 2:40-44 zullen door Christus bij zijn Wederkomst worden vernietigd en worden vervangen door de wereldregering van Gods koninkrijk met Christus aan het hoofd.

Jezus' belangrijkste profetie

Laten wij nu eens de belangrijkste pro-

fetie van Jezus Christus zelf bestude- ren. Deze staat in Mattheüs 24, Lukas 21 en Markus 13.

Wij citeren hier Mattheüs' weer- gave. Jezus was juist met zijn discipe- len uit de Tempel gekomen (vers 1). Hij en zijn discipelen stonden naar de tempelgebouwen te kijken.

„Ziet gij dit alles niet? Voorwaar, Ik zeg u, er zal hier geen steen op de andere gelaten worden, die niet zal worden weggebroken.” Deze gebeurte- nis vond in 70 plaats tijdens het leven van de discipelen.

Enige tijd later, toen Jezus op de Olijfberg zat met enkele van zijn discipelen, vroegen zij Hem: „Wanneer zal dat geschieden?” Zij doelden op de verwoesting van de Tempel, die, ik herhaal dit, tijdens hun leven in 70 n. Chr. plaatsvond. De discipelen voegden er echter nog een vraag aan toe. „En wat is het teken van uw komst en van de volein- ding der wereld?” De discipelen ver- wachtten het einde van de wereld nog tijdens hun leven, en daarom brach- ten zij deze vraag in verband met de verwoesting van de Tempel. Jezus wist natuurlijk wel dat de voleinding van de wereld pas over meer dan 1950 jaar zou plaatsvinden. Hij be- antwoordde daarom eerst alleen hun eerste vraag, want de Tempel werd in het jaar 70 verwoest.

Vervolgens zei Jezus: „Ziet toe, dat niemand u verleide!” Tegen zijn eigen discipelen sprak Hij over de mogelijk- heid om tijdens hun leven te worden misleid. Hij vervolgde: „Want velen zullen komen onder mijn naam en zeg- gen: Ik ben de Christus, en zij zullen velen verleiden.” Hoe konden zij ver- leid worden door de leer dat Jezus de Christus was? Velen kwamen inder- daad in zijn naam, bewegend dat zij Hem vertegenwoordigden en zeggende dat Jezus de Christus was, en zij mis- leidden velen zelfs al in die allereerste eeuw. Laat mij hier een zeer belang- rijk feit uitleggen. Spoedig na Chris- tus' hemelvaart en na de stichting van de kerk in het jaar 31 ontstond er een felle controverse, volgens de kerkge- schiedenis, over de vraag of het evan- gelie dat verkondigd moest worden het evangelie VAN Christus was of een evangelie OVER Christus. Het tweede standpunt won het. Er stonden in de eerste eeuw inderdaad valse profeten op, die zeiden dat Jezus de Christus was, maar daarbij Jezus' evangelie, de boodschap van het toekomstige ko-

ninkrijk van God dat na de weder- komst van Christus over alle volken zou regeren, totaal veronachtzaamden.

Een ander evangelie

In Galaten 1:6-7 zien wij dat er al een evangelie gepredikt wordt dat verschilt van Jezus' evangelie van het koninkrijk van God.

Ook de apostel Paulus spreekt in 2 Korinthe 11 over deze valse profeten die een ander evangelie predikten. Aan de kerk in de allereerste eeuw schreef hij: „Maar ik vrees, dat mis- schien, zoals de slang met haar sluw- heid Eva verleide, uw gedachten van de eenvoudige en loutere toewijding aan Christus afgetrokken zullen wor- den. Want indien de eerste de beste een andere Jezus predikt, die wij niet hebben gepredikt, of gij een andere

Sinds de eerste eeuw zijn er mensen geweest die geloofden dat de wereld zich in de eindtijd bevond . . . Maar hoe kunnen wij het weten?

andere geest ontvangt, die gij niet hebt ontvangen, of een ander evange- lie, dat gij niet hebt aangenomen, dan verdraagt gij dat zeer wel” (vers 3-4).

Over die valse profeten die beweren in Jezus' naam te spreken, zei Paulus ook: „Want zulke lieden zijn schijn- apostelen, bedrieglijke arbeiders, die zich voordoen als apostelen van Chris- tus. Geen wonder ook! Immers, de sa- tan zelf doet zich voor als een engel des lichts. Het is dus niets bijzonders, indien ook zijn dienaren zich voordoen als dienaren der gerechtigheid; maar hun einde zal zijn naar hun werken” (vers 13-15).

Het waren in werkelijkheid de dienaren van Satan de duivel, maar zij kwamen in Jezus' naam, en zeiden dat Jezus de Christus was. Zij gaven ech- ter een verkeerde voorstelling van Je- zus, zodat zij in feite predikten over „een andere Jezus” (vers 4).

Wat was dan Jezus' evangelie?

Jezus kwam als boodschapper van God met een boodschap over het toekom- stige koninkrijk van God dat de heer- schappij zou overnemen en alle volken zou regeren. Laten wij eens aandacht besteden aan het evangelie dat Jezus bekendmaakte.

In Markus 1:1 wordt een begin ge- maakt met het verhaal van het evange- lie van Jezus Christus. Het vermeldt hoe Johannes de Doper de weg be- reidde en hoe Jezus door Johannes werd gedoopt. Welk evangelie predikte Jezus vervolgens? „En nadat Johannes was overgeleverd, ging Jezus naar Ga- lilea om het evangelie Gods te predi- ken, en Hij zeide: De tijd is vervuld en het Koninkrijk Gods is nabijgekomen” (vers 14 en 15). Dat is het evangelie van Jezus. Dat is het evangelie dat de apostel Paulus aan de heidenen be- kendmaakte (Hand. 20:25; 28:23, 31).

Let wel: *Dat* evangelie werd 1900 jaar lang niet aan de wereld verkondigd. In de eerste eeuw reeds ging men over op een ander evangelie — een evangelie over Christus, maar niet het evangelie VAN Christus. Laten wij dat nogmaals lezen. Tot op de huidige dag prediken alle kerken en evangelisten hun eigen evangelie OVER Christus, maar niet het evangelie VAN Christus over het toekomstige koninkrijk van God dat over de wereld zal regeren.

Het traditionele christendom heeft 1900 jaar lang niet gepredikt over Je- zus als de toekomstige koning en we- reldheerser in het toekomstige Ko- ninkrijk van God, om Satan op de troon van de gehele aarde te vervan- gen. Er is een vals evangelie over de hele wereld verkondigd.

Laten wij met dit alles in onze ge- dachten terugkeren naar Jezus' profe- tie in Mattheüs 24. Hij waarschuwde zijn eigen discipelen voor valse profe- ten die in zijn naam zouden komen, zeggende dat Hij, Jezus, de Christus was, en VELEN zouden misleiden. Dat begon al in de eerste eeuw spoedig nadat de kerk was opgericht en duurt tot op de huidige dag voort. Het geldt vrijwel over de hele wereld onder belij- dende christenen tot op dit moment toe.

Het ware evangelie 1900 jaar onderdrukt

Maar in januari 1934 begon Jezus Christus via mij, voor het eerst sinds *(Zie verder pagina 18)*

Woorden die Kwetsen

Ondoordachte woorden be-
rokkenen veel schade. Maar
ze kunnen uit onze woor-
denschat worden gebannen.

Donald D. Schroeder

„Wat is er met jou aan de hand?” „Hoe vaak moet ik je nu nog zeggen...?” „De moeilijkheid met jou is...!” „Wat kun jij toch dom zijn!” „Kun je dan nooit iets goed doen?” „Dat doe je nu *altijd!*” „*Nooit* doe je...!”

Hoe vaak horen we niet mensen vernederd, gekleineerd worden door dergelijke ondoordachte,

schadelijke opmerkingen!

Of door deze:

„Als je dan zo slim bent...” „Het enige dat je ooit doet is...!” „Waarom kun je niet zijn zoals...?” „Je zou je... nog vergeten, als niet...!”

Deze en vele soortgelijke schampere opmerkingen schijnen automatisch uit veler mond te glippen — misschien ook uit de uwe — op een moment van teleurstelling of moeilijkheden met anderen.

Sarcasme, scheldwoorden, schampere opmerkingen, beschuldigingen, schromelijke overdrijvingen zijn maar al te gebruikelijk. Andere mensen bezigen ze. Misschien hebben wij ook geleerd dat te doen. Misschien zijn ze zo tot een gewoonte geworden, dat we hun schadelijke invloed niet eens beseffen.

Wat we in werkelijkheid zeggen is: „Ik heb geen respect voor je. Je gevoelens als mens interesseren me niet. Je bent beneden mijn waardigheid!” De houding achter schampere, kleinerende woorden is menselijke trots. Zelfverheffing! Het is in feite een houding die ons listig is ingeprent door de bombardementen van Satan op onze geest (Ef. 2:2-3) — of ze is overgenomen van anderen die daardoor

zijn beïnvloed.

Grievende, kleinerende woorden moeten worden geweerd. Vernederende, schampere opmerkingen raken, wanneer zij maar vaak genoeg worden herhaald, zelfs de meest ongevoelige mensen en kunnen allerlei reacties oproepen, van ongemotiveerde schaamte tot blinde woede. Of geestelijke depressies, geestesziekten of zelfmoord. „Dood en leven zijn in de macht der tong”, waarschuwt de Bijbel (Spr. 18:21).

Ouders tot kinderen

Kinderen hebben het maar al te vaak het zwaarst te verduren waar het schampere opmerkingen of vernederende woorden van ouders of anderen betreft. Dergelijke woorden veranderen sommige jongeren in volkomen dichtgeslagen, in zichzelf gekeerde, doelloze personen. Zij voelen zich nietswaardig.

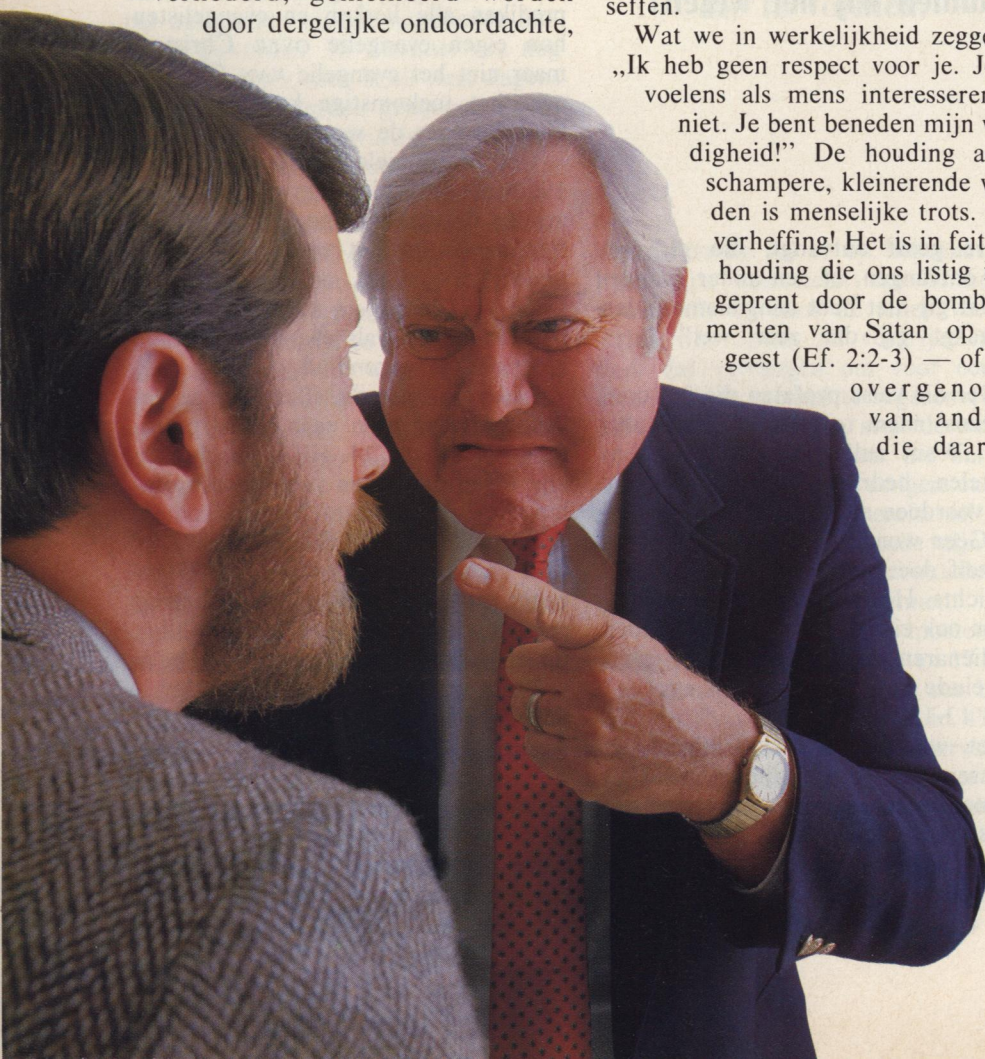
Andere jongeren trachten hun gevoelige ego tegen dergelijke opmerkingen te beschermen door ten opzichte van volwassenen een respectloze houding aan te nemen of andere kinderen nog vernederender beledigingen toe te roepen. De vicieuze cirkel verwijdt zich.

De gewoonte om te zeggen: „Je doet *altijd* iets verkeerd!” of: „Je zult het *nooit* leren!” kan een bekwaam, talentvol kind veranderen in iemand met een geremd verstand en prestatievermogen; een individu met weinig zelfvertrouwen.

Dr Selma Fraiber zegt in haar boek *The Magic Years*: „Een kind moet bij tijden onze afkeuring voelen, maar als onze reactie zo hevig is dat het kind zich onwaardig voelt en geminacht om zijn vergrijp, hebben wij onze macht als ouders misbruikt en de mogelijkheid geschapen dat overdreven schuldgevoelens en zelfverachting een rol gaan spelen in de ontwikkeling van de persoonlijkheid van dit kind.”

Woorden die helpen

Laten we bij een volgende toestand van

Woorden die helpen

irritatie, in plaats van uit te barsten in een ruw, grievend of vernederend antwoord, onze mond snoeren en het woord 'alsjeblieft' gebruiken. „Wil je alsjeblieft de deur wat wijder open houden... Wees alsjeblieft wat netter... Wees alsjeblieft wat voorzichtiger...”

Alsjeblieft is een woord dat ons helpt om respect te tonen. Het brengt onze geest in een opbouwender stemming. Wij gaan op positievere en heilzamere wijze om met anderen.

Misschien gooit een kind per ongeluk een glas om (wie overkomt dat nooit?). Een onnadenkend iemand zou kunnen reageren met: „Kijk toch wat je nu weer doet!” Het schadelijke van een dergelijke uitspraak is dat we een kind *brandmerken* met een eigenschap (onoplettendheid), die het misschien helemaal niet heeft. Misschien hebben de ouders de tafel niet goed gedekt voor kinderen, of hebben zij nagelaten het kind te leren beter op te letten.

Het is veel stimulerender in een dergelijke situatie kalm te zeggen: „Pak maar een spons en maak het schoon. En wees alsjeblieft in het vervolg oplettender.” Het kind wordt niet gebrandmerkt als volslagen onbeholpen; in plaats daarvan geven we uitdrukking aan ons vertrouwen dat het in staat is het probleem op te lossen en oplettender te zijn.

We zijn meer geneigd bitse of kwetsende woorden te spuien wanneer we moe of uit ons doen zijn. De kinderen komen aandragen en vragen: „Wilt u ons voorlezen?” Of onze partner zegt: „Wil je even helpen?” In plaats van botweg „Nee!” of „Laat me met rust!” kunnen we zeggen „Ik ben doodop en van streek. Wacht eerst nog even, goed?”

We hebben dan onze huidige stemming verklaard zonder daarbij iemand te kleineren. En we hebben de deur niet gesloten voor positieve hulp op een later tijdstip.

In plaats van op iemands fout te reageren met een vernederende, schampere opmerking, kunnen we op

respectvolle wijze onze afkeuring laten blijken door te zeggen: „Wat je hebt gedaan, bevalt me niet.” Laten we ons bij de situatie bepalen, en iemand niet nodeloos uitschelden of op spitse wijze vernederen. Dat zou alleen maar allerlei onlustgevoelens oproepen, of een nieuw probleem scheppen.

De sleutel tot het vinden van stimulerende in plaats van kwetsende woorden tegenover andere mensen is het tonen van *respect*.

Doorbreek de cirkel

Heeft u zich schuldig gemaakt aan het bezigen van neerbuigende, schampere uitspraken tegenover anderen, vraagt u zich dan eens af of u ze graag tegen uzelf zoudt willen horen gebruiken. Het antwoord is natuurlijk: nee.

Als we er nu mee stoppen kwetsende woorden te gebruiken tegenover anderen, kan het nog wel even duren voordat de antwoorden die we terugkrijgen positief zijn. Degenen die we beledigd hebben, zullen willen weten of we werkelijk zijn veranderd. Er kan tijd nodig zijn om de oude wonden te

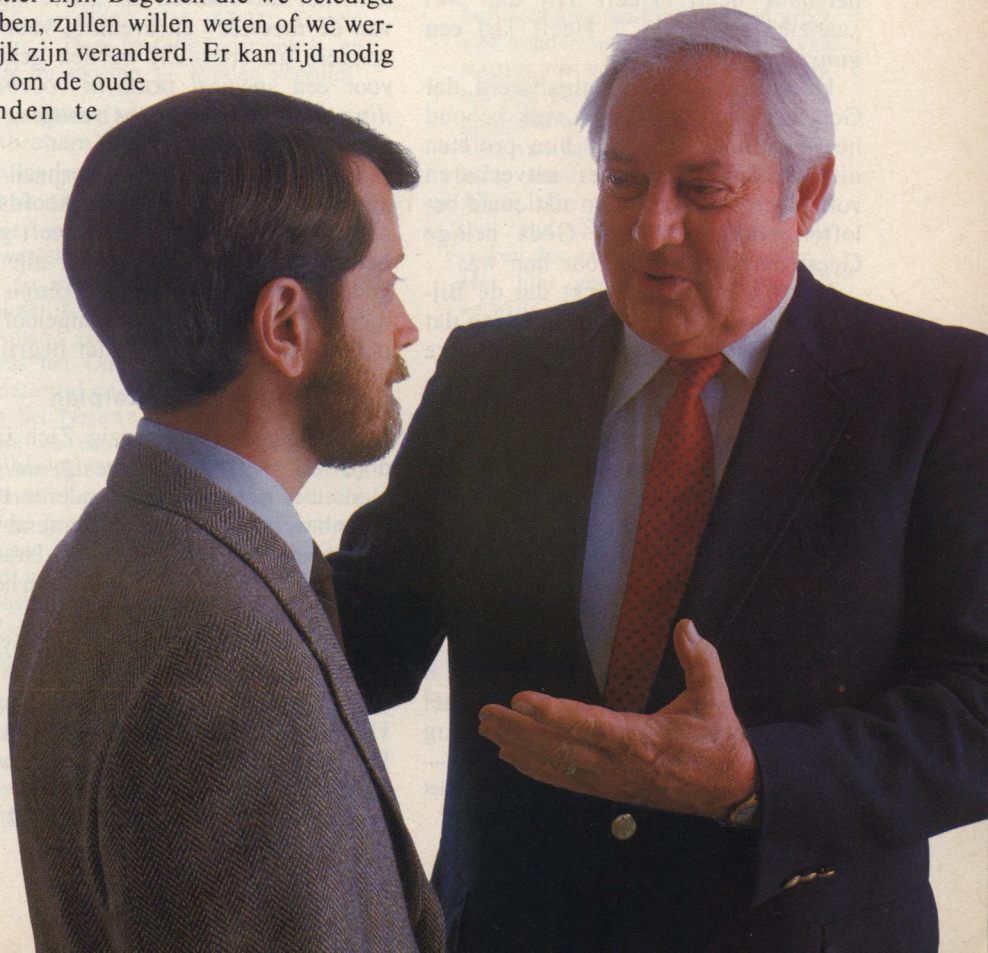
genezen. Als de anderen dus antwoorden met grievende woorden, moeten we de verleiding weerstaan een weerwoord te geven.

Doorbreek de vicieuze cirkel van achteloos uitgesproken, schampere opmerkingen. Toon respect voor de gevoelens van anderen. Mettertijd zullen de anderen meer respect voor u aan de dag leggen.

„Een zacht antwoord keert de grimigheid af, maar een krenkend woord wekt de toorn op” (Spr. 15:1). „Zachtheid van tong is een boom des levens” (Spr. 15:4). En: „Kommer in het hart van de mens buigt het neder, maar een goed woord verblijdt het” (Spr. 12:25). „Wie zijn mond in toom houdt, bewaart zijn leven...” (Spr. 13:3).

Hoe staat het met ons? Verwonden en kwetsen onze woorden andere mensen? Of stimuleren en stichten zij?

(Zie verder pagina 19)

Het Mysterie van Israël

Met deze zevende aflevering vervolgen wij de seriepublicatie van Herbert W. Armstrong's nieuwste boek *Mysterie der Eeuwen*.*

Is het u ooit opgevallen als iets zeer ongewoons dat de Grote God de oude natie Israël heeft doen ontstaan om zijn *uitverkoren* volk te zijn?

Let eens op deze ogenschijnlijk paradoxale feiten:

God zegt dat Hij geen aanzien des persoons heeft. Heeft Hij dan wel „aanzien des volks”? Heeft Hij een *gunsteling*?

Heeft u zich ooit gerealiseerd dat God aan zijn uitverkoren volk behoud heeft ontzegd — alleen hun profeten uitgezonderd? Dat het uitverkoren volk slechts materiële en nationale beloften ontving — dat Gods heilige Geest ontoegankelijk voor hen was?

Heeft u ooit opgemerkt dat de Bijbel het boek van Israël is en alleen dat ene volk Israël betreft? En dat andere volken uitsluitend worden genoemd indien en wanneer zij met Israël in contact kwamen?

En hier is nog een schokkend feit, bijna geheel onbekend bij het christendom, zelfs bij het judaïsme en opgetekend noch begrepen door historici! Het noordelijke koninkrijk Israël was *niet Joods*! De eerste plaats in de Bijbel waar het woord *Joden* voorkomt is in 2 Koningen hoofdstuk 16 en vers 6 (zie *Statenvert.*), waar de natie Israël in een verbond met Syrië oorlog

voerde tegen de Joden!

De waarlijk verbazingwekkende waarheid over Israël vormt een mysterie dat totaal onbekend is bij alle godsdiensten, inclusief het christendom en zelfs het judaïsme!

Het is inderdaad waar dat het volk Israël Gods uitverkoren volk was. Maar laten wij goed begrijpen: zij werden niet uitverkoren als „lievelingetje van de meester” en evenmin voor bijzondere gunsten. Zij werden gekozen voor een speciaal *DOEL in voorbereiding op de uiteindelijke vestiging van het Koninkrijk van God*!

Het is een intrigerend verhaal! Het antwoord op de titel van dit hoofdstuk, „Het Mysterie van Israël”, heeft grote betekenis in Gods *PLAN* voor alle volken! Zonder deze essentiële kennis kan men het ware doel en het ongelooflijke potentieel van de mens niet begrijpen.

Een verheven meesterplan

De Schepper-God is bezig Zich in en door de mens te *vermenigvuldigen*! Gods uiteindelijke transcendente *DOEL* is onbeschrijflijk adembenemend. De oprichting van het oude volk Israël is een integraal deel van Gods verheven meesterplan.

Zeven generaties na de Zondvloed vond de Eeuwige iemand die Hem zou gehoorzamen. Zijn naam was Abram. Hij woonde in Haran, in Mesopotamië. Deze man moest een type van God de Vader worden. Uit hem zou het volk Israël voortkomen. Door middel van

dit volk verwekte God zijn profeten en te zijner tijd Gods eigen Zoon, Jezus Christus.

Man der bestemming

Abram, zoals hij oorspronkelijk heette, was niet bezig God te zoeken. Maar God besloot Abram te roepen en te beproeven. Deze oude patriarch wordt later in de Bijbel de vader der gelovigen genoemd. God riep hem met een zeer bijzonder doel. Dit doel was niet „hem behoud te geven” of „hem in de hemel te krijgen”. God riep hem omdat Hij in deze man de potentiële vermogens van gehoorzaamheid aan God en van leiderschap had gezien. God riep hem om hem voor te bereiden op een speciale dienst en op uiteindelijk een hoge positie in het koninkrijk van God, de komende wereld van morgen. Ik citeer nu uit een boek dat ik meer dan 50 jaar geleden heb geschreven, *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de profetieën*, vanaf pagina 16:

God gebod deze persoon, Abram: „Ga uit uw land en uit uw maatschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal; Ik zal u tot een groot volk maken” (Gen. 12:1-2).

Dit was een gebod, bestaande uit een *voorwaarde* en een *BELOFTE*, aangenomen dat aan de voorwaarde van gehoorzaamheid werd voldaan.

En zoals God de hele wereld met één man was begonnen, zo begon Hij nu zijn eigen uitverkoren natie in de

*De nederlandstalige editie van dit boek zal niet vóór 1987 verschijnen.

wereld met één enkele man: Abraham. Zoals de wereld, die ver van God en de zegeningen van Gods heerschappij was afgedwaald, was begonnen met één man die tegen God rebelleerde en zijn gezag verwierp, zo begon God zijn eigen fysieke natie, waaruit het Koninkrijk van God moet worden geboren, met één man die God zonder vragen gehoorzaamde en zijn goddelijke heerschappij aanvaardde.

Begon Abram te argumenteren en te redeneren? Zei hij: „Laten wij hier eerst eens even over praten; hier ben ik in Babylon, in het hart van de zakenwereld, van de maatschappij en het amusement. Waarom kunt U mij niet net zo goed hier die belofte geven, waar alles plezierig en aantrekkelijk is? Waarom moet ik dit alles achterlaten en naar dat ongecivileerde land gaan?”

Begon Abram uitvluchten te zoeken? Verzette hij zich en begon hij te argumenteren en in opstand te komen?

Zeër beslist niet!

De geïnspireerde bijbeltekst zegt eenvoudig: „Toen ging Abram.” Geen geargumenteer met God. Geen menselijk geredeneer dat God het allemaal verkeerd zag. Geen dwaze vragen als: „Waarom moet ik hier weg?”; „Kan ik niet doen wat ik wil?” Hij zei niet: „Goed, maar hier is mijn mening.”

„Toen ging Abram.” Eenvoudige, vanzelfsprekende gehoorzaamheid!

Opnieuw zien wij hier het principe van tweeledigheid. Abram bevond zich midden in het centrum van de zich ontwikkelende beschaving van deze wereld. Vergeet niet dat het een wereld in gijzeling was, een wereld die zich naar het patroon van Satan ontwikkelde. God had Abram gekozen om de aartsvader van zijn volk Israël, de vergadering of Kerk van het Oude Testament, te worden. Het principe van tweeledigheid is geheel verweven met de werkzaamheden van God bij het vervullen van zijn grote plan door middel van de mensheid op aarde. Er was de fysieke vergadering van Israël onder het Oude Testament en de geestelijke Kerk van God onder het Nieuwe Testament. Het woord *kerk* is in het oorspronkelijk in het Grieks geschreven Nieuwe Testament *ekklesia*, hetgeen betekent (een vergadering van) uitgeroepen.

Zoals Israël van het Oude Testament de fysieke voorloper en het type van de Kerk van het Nieuwe Testament was, zo riep God nu de stamva-

der van het volk Israël uit Satans wereld. Later beschouwde Abraham zich als een vreemdeling en pelgrim op aarde. Dit was niet zijn wereld: „In dat geloof zijn deze allen gestorven, zonder de beloften verkregen te hebben; slechts uit de verte hebben zij die gezien en begroet, en zij hebben beleden, dat zij vreemdelingen en bijwoners waren op aarde. Want wie zulke dingen zeggen, geven te kennen, dat zij een vaderland [een andere beschaving] zoeken. En als zij gedachtig waren aan het vaderland, dat zij verlaten hadden, zouden zij gelegenheid gehad hebben terug te keren; maar nu verlangen zij naar een beter, dat is een hemels, vaderland. Daarom schaamt God Zich voor hen niet hun God te heten, want Hij had hun een stad bereid” (Hebr. 11:13-16). Zij zochten een beter land, een hemels land, het koninkrijk van God dat de gehele aarde zal vullen.

En God vestigde deze man [Abram], wiens naam Hij later in Abraham veranderde, als de *stamvader* van zijn volk *Israël!* Alle beloften van God werden aan Abraham en zijn afstammelingen gedaan. En wij moeten als Abraham worden, en door Christus een van zijn kinderen, als wij de beloften van eeuwig leven in Gods Koninkrijk willen beërven.

Over zijn uitverkoren fysieke natie Israël zei de Eeuwige: „Dit volk heb Ik Mij geformeerd, *zij zullen* Mijn lof vertellen” (Jes. 43:21; *Statenvert.*). Deze profetie moet nog — en zal nu spoedig — worden vervuld!

Tweeledige beloften aan Abraham

Weinig mensen weten het, maar door Gods hele plan om zijn doel hier op aarde te realiseren loopt een tweeledigheid.

Er was de eerste Adam, fysiek en vleeselijk, en er is Christus, de tweede Adam, geestelijk en goddelijk. Er was het Oude Verbond, een louter materieel en tijdelijk verbond; en er is het Nieuwe Verbond, dat geestelijk en eeuwig is. God schiep de mens als een sterfelijk, fysiek wezen, dat uit het stof van de grond komt en deel heeft aan het rijk der mensen; maar door middel van Christus kan hij uit God worden verwekt teneinde onsterfelijk, geestelijk te worden en deel te hebben aan het Koninkrijk van God.

Op dezelfde wijze waren de beloften die God aan Abraham deed tweeledig: enerzijds louter materieel en nationaal, anderzijds geestelijk en individueel. De geestelijke beloften van de Messias, en van behoud door

Hem, is zelfs bij de meest oppervlakkige bijbelkenners welbekend. Zij weten dat God aan Abraham de geestelijke belofte deed dat Christus als afstammeling van Abraham zou worden geboren — en dat door Christus behoud tot ons komt. Maar — en dit zal wel ongelooftwaardig klinken, al is het waar — bijna niemand weet wat dit behoud is; wat de beloften van behoud zijn die wij door middel van Christus kunnen ontvangen; hoe wij die kunnen ontvangen, en wanneer — hoe ongelooflijk dit ook klinkt! Deze waarheid hoort echter in een ander boek thuis.

Wat voor het thema van dit boek essentieel is, is het feit dat God aan Abraham ook nog een heel andere, een uiterst verbazingwekkende nationale en materiële belofte deed, een belofte die vrijwel totaal over het hoofd is gezien.

Let nu nog eens op de wijze waarop God in eerste instantie Abraham riep, en op de *tweeledige* aard van zijn beloften: „De Here nu zeide tot Abram: Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal; Ik *zal u tot EEN GROOT VOLK maken* . . . en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden” (Gen. 12:1-3).

Let dus op de tweeledigheid van de belofte: 1) „Ik zal u tot EEN GROOT VOLK maken” — de nationale, materiële belofte dat zijn uit het vlees geboren kinderen een groot volk zouden worden: een belofte van NAGESLACHT; 2) „. . . en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden”: de geestelijke belofte van GENADE. Deze laatste belofte wordt herhaald in Genesis 22:18: „En met uw *nageslacht* [in uw *zaad*; *Statenvert.*] zullen alle volken der aarde gezegend worden.” Het hier genoemde „nageslacht” verwijst naar Christus, zoals Galaten 3:8 en 16 duidelijk bevestigen.

Precies hier nu begaan zij die beweren „christen” te zijn — met hun leraars — een dwaling en vervallen tot bijbelblindheid. Zij merken de tweeledigheid van de belofte die God aan Abraham deed niet op. Zij erkennen alleen de messiaanse belofte van geestelijk behoud door middel van het „ene zaad”, Christus. Zij zingen gezangen over de beloften — ten onrechte in de mening verkerend dat de *beloften* eruit bestaan dat wij bij de dood naar de hemel gaan.

Dit is een kernpunt. Dit is het punt waar belijdende „christenen” en hun leraars uit het spoor van de waarheid raken, het spoor dat hen naar de ontbrekende sleutel tot de

profetieën zou leiden. Hun ontgaat het feit dat God aan Abraham beloften deed van zowel fysiek NAGESLACHT als van geestelijke GENADE.

Het ondubbelzinnige feit dat de belofte van „een groot volk” alleen naar het nageslacht verwijst — niet naar het nageslacht van het „ene zaad” van Galaten 3:16, dat Jezus Christus was, de Zoon van Abraham en de Zoon van God, maar naar het veelvoudige zaad van natuurlijke, fy-

God zegt dat Hij geen aanzien des persoons heeft. Heeft Hij dan wel „aanzien des volks”?

sieke geboorte — wordt verder vastgesteld als God later zijn belofte met meer details herhaalt. Laten wij deze beloften begrijpen!

„Toen Abram negenennegentig jaar oud was, verscheen de Here aan Abram en zeide tot hem: Ik ben God, de Almachtige, wandel voor mijn aangezicht, en wees onberispelijk; Ik zal mijn verbond tussen Mij en u stellen, en u uitermate talrijk maken . . . gij zult de vader van EEN MENIGTE VOLKEN worden; en gij zult niet meer Abram genoemd worden, maar uw naam zal zijn Abraham, omdat Ik u tot een vader van EEN MENIGTE VOLKEN gesteld heb” (Gen. 17:1-5).

Merk op dat de belofte nu wordt gedaan op voorwaarde dat Abraham gehoorzaam is en een onberispelijk leven leidt. Merk ook op dat het „grote volk” nu wordt tot vele volken — meer dan één volk. Dit kan geen betrekking hebben op het „ene zaad”, Christus. De volgende verzen bewijzen dit.

„Ik zal u uitermate vruchtbaar maken en u tot volken stellen, en koningen [meer dan één] zullen uit u voortkomen” (vers 6). Let erop dat deze volken en koningen uit Abraham zullen voortkomen: fysieke voortplanting — veelvoudig zaad, niet slechts één afstammeling (Christus) door wie verspreide individuen door geestelijke verwekking kinderen van Abraham kunnen worden (Gal. 3:29). De verspreid wonende, individuele christenen vormen geen VOLKEN. Weliswaar wordt er van de Kerk gezegd dat zij „een koninklijk priesterschap, een heilige

natie” is (1 Petr. 2:9), maar Christus’ Kerk is niet verdeeld in „een menigte volken” of naties. Dit gaat over fysiek nageslacht, niet over genade.

„Ik zal mijn verbond oprichten tussen Mij en u en uw nageslacht in hun geslachten . . .” (Gen. 17:7). Het „nageslacht” is meervoudig: „in hun geslachten”. „Ik zal aan u en uw nageslacht *het land*, waarin gij als vreemdeling vertoeft, het ganse land Kanaän [Palestina], tot een altoosdurende bezitting geven, en Ik zal HUN tot een God zijn” (vers 8).

Let er goed op dat het land — materieel bezit — wordt beloofd aan het meervoudige zaad of nageslacht, en dat Hij „hun”, niet „Hem”, tot een God zal zijn. Het meervoudige „hun” wordt opnieuw in vers 9 gebruikt: „en uw nageslacht, in hun geslachten”.

Maar laten wij nu deze BELOFTE eens nauwkeurig onderzoeken!

De toekomst van grote volken steunt op de beloften die de eeuwige Schepper aan Abraham heeft gedaan. De enige hoop op een leven na de dood is voor iedereen — ongeacht ras, huidskleur of geloof — van het geestelijke stadium van deze beloften aan Abraham afhankelijk — de belofte van genade door middel van het „ene zaad”: Christus, de Messias!

Hoeveel land — hoe groot de volken?

Dit zijn geen terloopse, toevallige, onbelangrijke beloften. Ze zijn fundamenteel: het fundament voor de grondvesting van de grootste wereldmachten; het fundament voor ieders persoonlijke, geestelijke behoud, voor ieders hoop op eeuwig leven. Dit zijn overweldigende beloften. De toekomst van de mensheid is er, door de Schepper-God, op gebaseerd.

Jezus Christus kwam „om de beloften, aan de vaders [Abraham, Izak en Jakob] gedaan, te bevestigen” (Rom. 15:8).

Deze zelfde beloften werden dus opnieuw aan Izak, Abrahams zoon, en aan Jakob, de zoon van Izak gedaan.

Na 430 jaar verwekte God zijn natie Israël, de nakomelingen van Abraham, Izak en Jakob, wiens naam door God werd veranderd in Israël.

Teneinde dit volk uit de Egyptische slavernij en naar het Beloofde Land te

leiden riep God Mozes. Mozes zocht God niet. Maar God had ervoor gezorgd dat Mozes specifiek voor deze opdracht werd opgeleid door hem in het paleis van de Egyptische farao als prins te laten opvoeden. Dus ook hier riep God Mozes, nadat hij speciaal tot leider was opgeleid, uit de wereld om de nakomelingen van Abraham, Izak en Jakob uit de Egyptische slavernij te leiden.

Waarom een uitverkoren volk?

Nu komen wij opnieuw bij de vraag: WAAROM heeft God juist dit volk opgericht als „het uitverkoren volk”? MET WELK DOEL, als God zijn heilige Geest voor hen nooit toegankelijk heeft gemaakt?

Eén punt is hier belangrijk. Het is waarschijnlijk dat deze mensen allemaal, of bijna allemaal, van het blanke ras waren, ongewijzigd sinds de schepping.

Nadat Jakob en zijn zonen met hun gezin op aandringen van Jozef in Egypte waren gekomen, werden zij in het gebied van Gosen gehouden — geografisch van de belangrijkste bevolkingscentra van Egypte afgescheiden.

Laten we in dit verband nog even naar Abraham teruggaan. Hij voorkwam dat zijn zoon Izak, die uit Sara was geboren, een gemengd huwelijk aanging met iemand van het Kanaänitische volk dat destijds in het land verbleef. Hij zond zijn belangrijkste dienstknecht naar zijn eigen familie in Mesopotamië om een vrouw voor Izak te vinden. Abraham zei: „Gij [zult] voor mijn zoon geen vrouw . . . nemen uit de dochters der Kanaänieten, in wier midden ik woon” (Gen. 24:3).

In de daaropvolgende generatie huwde Jakob Lea en Rachel, dochters van Laban, een neef van Abraham, die woonde in het land van Haran, de broer van Abraham. De gehele gemeenschap van Haran, waar Laban woonde, was van hetzelfde voorgeslacht als Abraham.

Jakob had zes zonen bij Lea, twee van Rachel, allen van dezelfde oorspronkelijke afkomst, en twee van de dienstmaagd van Rachel en twee van die van Lea — in totaal 12. Ook de dienstmaagden van Lea en Rachel waren zonder twijfel van zuiver Hebreeuwse afkomst. Deze 12 werden de stamvaders van de 12 stammen van het volk Israël.

God leidde Mozes op vanaf diens geboorte en riep hem, met Aäron zijn broer om hem als zijn woordvoerder te assisteren. (Mozes stotterde.)

In de plagen die God tegen Egypte in het geweer bracht keerde God de Egyptische goden en voorwerpen van aanbidding tegen de Egyptenaren om hun te laten zien dat het *geen* goden zijn. Ook de plagen kwamen in LIEFDE voor de Egyptenaren.

De laatste plaag volgde na het offer van het Pascha op de 14e dag van de eerste maand van Gods heilige kalender, die in de lente begint. De Israëlieten trokken uit Egypte gedurende het nachtedeelte van de 15e. Zij kwamen bij de Rode Zee. Ondertussen was farao echter van gedachten veranderd en achtervolgde hen met zijn leger.

De Israëlieten hadden de Rode Zee bereikt en moesten plotseling halt houden. Een brug was er niet. Met hun vrouwen en hun kinderen was het te ver om te zwemmen. Achter hen kwam het leger van de farao snel naderbij. Er was niets wat zij konden doen. Zij stonden stil — MACHTELOOS! Op dat punt moesten zij op GOD vertrouwen!

In Egypte had God door een reeks bovennatuurlijke plagen hun bevrijding uit de slavernij teweeggebracht. Nu zorgde God ervoor dat het water van de Rode Zee terugvloeiende en aan beide zijden een MUUR van water vormde, met een breed pad op de droge zeebodem ertussen.

De Israëlieten gingen erdoor. Aan de overkant keken zij om en zagen de Egyptenaren het pad op de zeebodem betreden. Toen alle Egyptenaren zich tussen de muren van water bevonden, liet God het water terugvloeien, waardoor het hele Egyptische leger verdronk.

Verbroken beloften

Na verloop van tijd sloegen de Israëlieten aan de voet van de berg Sinaï hun tenten op.

God maakte hen niet tot zijn natie, onder zijn theocratische bestuur, zonder hun instemming.

Door Mozes deed God hun zijn voorstel. Als zij de wetten van ZIJN REGERING zouden gehoorzamen, zou Hij hen zegenen en hen tot de welvarendste en machtigste natie maken.

Gods eerstgeboorterechtBELOFTEN waren evenwel van nationale en materiële aard — geen geestelijk behoud.

De mensen stemden ermee in. Aldus werden zij Gods uitverkoren volk. MAAR MET WELK DOEL?

Dit weten wij: Gods plan met hen stond in nauw verband met de *voorbereiding van het uiteindelijke KONINKRIJK VAN GOD* — wanneer de REGERING VAN GOD over de gehele aarde zal worden hersteld, en geestelijk behoud zal worden aangeboden aan iedereen!

Ongetwijfeld was één reden het behoud van de oorspronkelijke fysieke stam van Sems nageslacht. Maar er was veel meer.

De volken ontwikkelden kennis. Na Adams opstandigheid was de kennisverwerving van de mensheid beperkt tot fysieke en materiële zaken.

Evenals de ontwikkelde en geleerde mensen van vandaag zeiden zij echter: „Geef ons voldoende kennis en wij zullen alle problemen oplossen en alle kwalen uitroeien — wij zullen een utopie scheppen!”

Tot aan die tijd was de mensheid kennis en vervulling van geestelijke zaken van God ontzegd. God besloot hun nu kennis van zijn wet te geven — van

(Zie verder pagina 20)

Voorspeld in de profetieën

Ondanks ontwapeningsbesprekingen, ondanks waarschuwingen van staatslieden en geleerden blijft de toestand in de wereld verslechteren. De bijbelse profetieën openbaren de nationale identiteit van de Westerse naties. Deze wordt verklaard in ons boek *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de profetieën*. Vraag om een gratis exemplaar.

Hoe Amerika de Europeanen hoop gaf

John Ross Schroeder

1492

Het jaar 1492 was voor Europa bepalend. Het continent bevond zich in een toestand van ontmoediging en wanhoop. Men treurde om in verval zijnde instellingen en gebruiken en om de invasie van het Turkse rijk. Een groot deel van zuidoostelijk Europa was onder Ottomaanse heerschappij komen te staan.

Het christendom was in een slechte conditie. Het pausdom bereikte in 1492 zijn dieptepunt toen Rodrigo Borgia paus Alexander VI werd.

De Neurenbergse Kroniek sprak over „de ramp van onze tijd . . . waarin onrechtvaardigheid en zonde het top punt hebben bereikt”. Deze gerespec-

teerde krant schonk haar lezers 6 blanco pagina's om gebeurtenissen tussen 1493 en de dag des oordeels te verslaan. Deze bijzondere uitgave voorspelde in sombere bewoordingen het spoedige einde van de wereld. Zo was de toestand van Europa in het laatste decennium van de 15e eeuw.

Vier zeezeizen naar het westen

Het is altijd het donkerst net voordat het licht wordt. Christophorus Columbus komt op, een man die van een unieke visie was bezielde. Als spaanstalig katholiek uit Italië, met Hebreeuwse voorouders, vond hij niet precies waar hij naar zocht. Maar des te beter viel het uit voor de lusteloze Europeanen. Zijn visie was een kortere route naar Indië te vinden. Wat Columbus vond was een uitgestrekt

land dat Amerika zou worden genoemd (de naam werd gegeven door een Duitse geograaf ter ere van Amerigo Vespucci, een andere ontdekkingsreiziger en een tijdgenoot van Columbus).

Het financieren van de eerste zeezeis ging niet gemakkelijk. Columbus en zijn broer Bartholomeüs wijdde er acht jaar aan om te proberen zijn visie aan de koninklijke hoven van Europa te verkopen. Zijn vasthoudendheid leverde resultaat op. Koningin Isabella van Spanje kreeg een idee van Columbus' visie. Zij en haar medeheerser, koning Ferdinand, stemden erin toe de onderneming financieel te steunen.

Gewapend met een aanbevelings-

brief aan de keizer van China hees Columbus de zeilen als commandant van de *Niña*, de *Pinta* en de *Santa Maria*. Het was 3 augustus 1492.

De reis verliep niet zonder problemen. Ondanks het goede zeilweer tijdens nagenoeg de gehele reis begon de bemanning op 10 oktober te muiten. Alleen de overredingskracht van Columbus won de slag en zijn matrozen stemden erin toe nog drie dagen naar het westen te blijven varen.

Tegen middernacht van de volgende dag ontwaarde Columbus een zwak licht in de verte. Wat het licht nu precies was is nooit helemaal opgehelderd. Mogelijk was het een bosbrand. Op 12 oktober 1492 werd evenwel het eiland San Salvador, in wat nu de Bahama's zijn, ontdekt.

Columbus maakte nog drie zeereizen naar de kust van Amerika. Om het met zijn eigen woorden samen te vatten: „Daarginds heb ik meer land onder de soevereiniteit van hunne hoogheden geplaatst dan er in Afrika en Europa is, en meer dan 1700 eilanden... In zeven jaar deed ik, door de Goddelijke Wil, deze verovering.”

Wie kan er na een terugblik van bijna 500 jaar nog aan twifelen dat zijn ontdekking door de Goddelijke Wil gebeurde?

Een hoge prijs

Columbus was niet de enige ont-

dekker van de Nieuwe Wereld. Leif Ericsson uit Noorwegen was er nog veel eerder, en er kwamen nog vele latere avonturiers.

Men liep vele gevaren. Moderne navigatieapparatuur bestond er nog niet. Men had geen stoomkracht, geen hulpmotoren.

Dappere mannen brachten nieuwe gebieden en nieuwe havens, die nooit

Europa zou onmetelijk baat vinden bij de ontdekking van Amerika.

eerder door Europese schepen waren aangedaan, in kaart. Sommigen betaalden met hun leven. Zoals een bekende historicus het uitdrukte: „Noord-Amerika werd een kerkhof voor Europese schepen en matrozen.”

Zowel degenen die ontdekten als degenen die emigreerden moesten een hoge prijs betalen, en de hoge prijs die de autochtone Amerikanen betaalden moet evenmin worden vergeten. De ontdekking was het echter waard, ondanks de menselijke tragedies. Geheel Europa zou er een onmetelijke baat bij vinden.

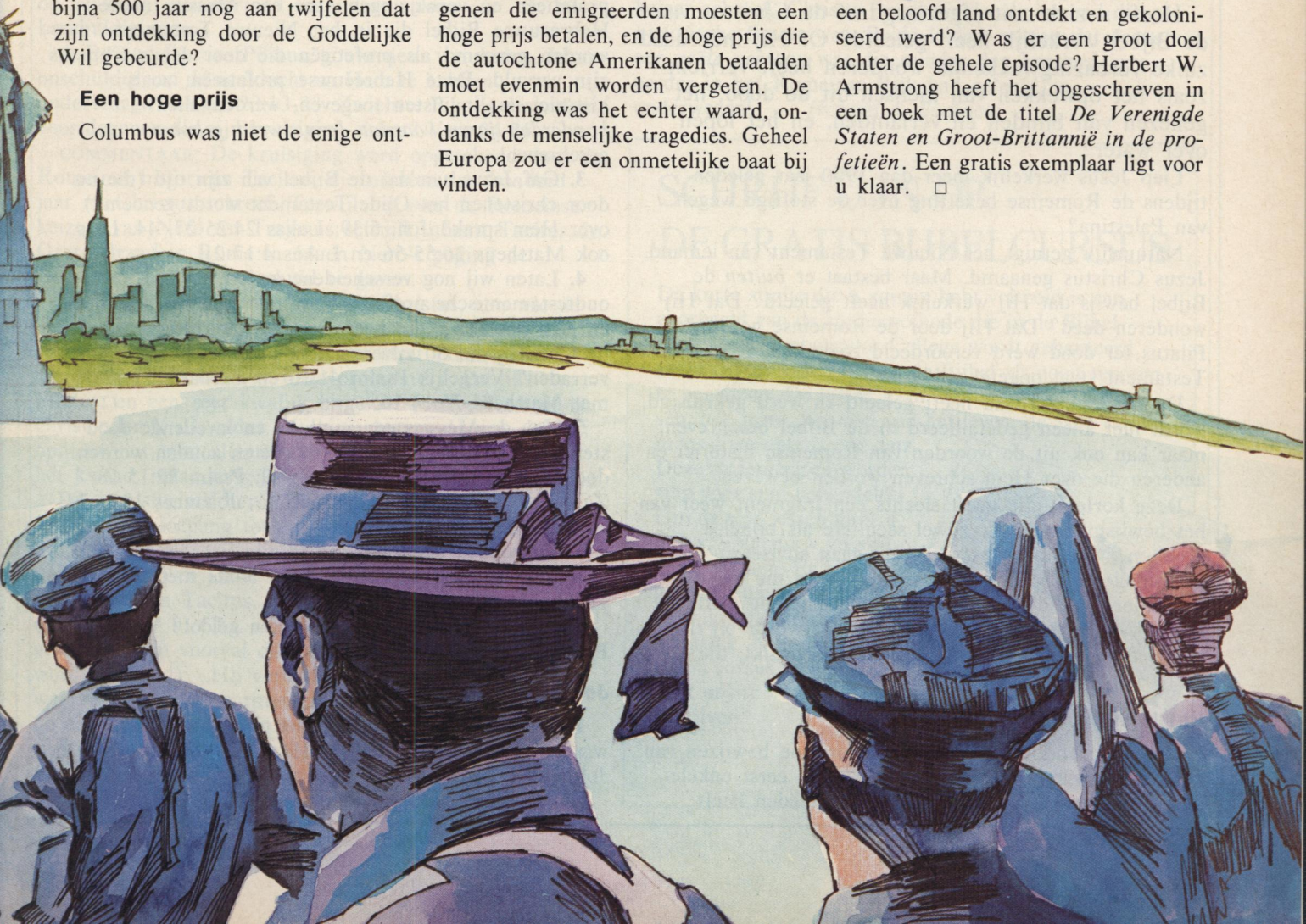
Velen maken het goed

Golf na golf hees men de zeilen naar de Amerikaanse kust. De Noordwest-europese pioniers verlieten hun vaderland om verschillende, meestal religieuze en economische, redenen. In de 13 koloniën bouwden zij op wat als de Amerikaanse Droom bekend werd.

De Ieren kwamen na de aardappelschaarste. Vele Duitsers kwamen in de jaren negentig van de vorige eeuw. Mijn eigen grootouders van vaders kant emigreerden in 1892 uit Oldenburg, Noord-Duitsland. De V.S. zouden een „smeltkroes” worden genoemd.

Het grote doel

Vierhonderd jaar nadat Columbus zijn baanbrekende reis naar Amerika had gemaakt, werd Herbert W. Armstrong, de hoofdredacteur van *DE ECHTE WAARHEID* geboren. Aan het einde van de jaren '20 van deze eeuw begon Herbert Armstrong de ware betekenis van deze Euro-Amerikaanse geschiedenis te begrijpen. Wij kennen degenen die Amerika ontdekten. Maar de vraag is: *wat was de ware reden* dat een beloofd land ontdekt en gekoloniseerd werd? Was er een groot doel achter de gehele episode? Herbert W. Armstrong heeft het opgeschreven in een boek met de titel *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de profetieën*. Een gratis exemplaar ligt voor u klaar. □

VERBETER UW BIJBEL-IQ

Het bewijs dat Jezus heeft geleefd

Sommige atheïsten zeggen: „Jezus heeft nooit geleefd.”

Heeft *u* zich ooit afgevraagd of de Christus van de Bijbel werkelijk heeft geleefd? Of Hij inderdaad zulke verbazingwekkende wonderen heeft verricht zoals het opwekken van mensen uit de dood, het genezen van blinden en verlamden, en het lopen over water?

Liep Jezus werkelijk meer dan 1900 jaar geleden tijdens de Romeinse bezetting over de stoffige wegen van Palestina?

Natuurlijk getuigt het Nieuwe Testament van iemand, Jezus Christus genaamd. Maar bestaat er *buiten* de Bijbel bewijs dat Hij werkelijk heeft geleefd? Dat Hij wonderen deed? Dat Hij door de Romeinse gouverneur Pilatus ter dood werd veroordeeld zoals in het Nieuwe Testament staat opgetekend?

Dat Jezus inderdaad heeft geleefd en werd gekruisigd, wordt niet alleen gedetailleerd in de Bijbel beschreven, maar kan ook uit de woorden van Romeinse historici en anderen die over Hem schreven worden bewezen.

Deze korte studie geeft slechts een fragment weer van het bewijsmateriaal uit zowel seculiere als bijbelse bronnen. Maar alvorens verder te gaan adviseren wij u uw bijbel erbij te nemen. Lees de verzen die de hieronder gestelde vragen in deze onthullende studie beantwoorden. (Dezelfde studiemethode wordt bij de Bijbelcursus van Ambassador College gebruikt, die u gratis kunt bestuderen.)

Het bijbelse bewijs

Laten wij, alvorens de seculiere historische bewijzen van het bestaan van Christus te onderzoeken, eerst enkele details bespreken die de Bijbel zelf te bieden heeft.

1. Vermeldt de Bijbel het bestaan van Christus als mens tijdens het Romeinse Rijk? Matth. 1:16, 18, 21; 2:1-6; Lukas 20:20-25; Joh. 11:47-48.

COMMENTAAR: Het Nieuwe Testament is een verslag van het leven en van de leerstellingen van Jezus Christus en de Kerk die Hij heeft opgericht. De geschreven verslagen, of evangeliën, van Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes (discipelen en apostelen van Jezus) tonen duidelijk aan dat Christus werd geboren tijdens de laatste dagen van het bewind van Herodes, koning van Judea, en dat Hij leefde gedurende de tijd van de oude Romeinse keizers en de Romeinse bezetting van Palestina.

2. Werd de geboorte van Christus in de stad Betlehem in Judea honderden jaren eerder voorspeld? Matth. 1:22-23; Jes. 7:14; Matth. 2:4-6; Micha 5:1.

COMMENTAAR: Dit zijn slechts twee van de tientallen profetieën en verwijzingen naar een Messias in de Hebreeuwse Bijbel die in het Nieuwe Testament worden genoemd als profetieën die door Jezus Christus zijn vervuld. Deze Hebreeuwse profetieën, zoals historici en linguïsten toegeven, werden allen *honderden jaren voordat Jezus werd geboren* geschreven!

3. Gaf Jezus aan dat de Bijbel van zijn tijd (die nu door christenen het Oude Testament wordt genoemd) over Hem sprak? Joh. 5:39; Lukas 24:25-27, 44. Lees ook Mattheüs 26:55-56 en Lukas 4:17-21.

4. Laten wij nog verscheidene andere oudtestamentische profetieën over de Messias bespreken en zien hoe Jezus die heeft vervuld. Zou de Messias of de Christus om 30 zilverstukken door een vriend worden verraden? Vergelijk Psalm 41:10 en Zacharia 11:12-13 met Mattheüs 26:14-16.

5. Zou de Messias een pijnlijke en kwellende dood sterven, waarbij zijn handen en voeten zouden worden doorstoken? Vergelijk Jesaja 53:7-9; Psalm 22:15-18; Zacharia 12:10 met Mattheüs 27:31; Johannes 19:1, 34 en 20:24-29.

6. En zouden de beenderen in zijn lichaam niet worden gebroken? Vergelijk Psalm 34:21 met Johannes 19:33, 36.

7. Zou er om zijn kleding worden geloot? Vergelijk Psalm 22:19 met Mattheüs 27:35.

Joods historisch bewijs

1. Welke wonderen deed Jezus terwijl Hij op aarde was? Matth. 11:4-5; 15:30-31; 14:25-27; Lukas 17:12-16; Joh. 11:11-14, 38-44.

2. Beweerden de religieuze leiders in Judea, die

jaloers waren op de wonderen en de roem van Christus, dat zijn kracht van een andere bron dan van God kwam? Matth. 12:24.

COMMENTAAR: Hoewel de religieuze leiders jaloers waren op Jezus en in twijfel trokken of Hij wel de geprofeteerde Messias was, werden zij door het feit van zijn wonderen en zijn invloed onder de mensen gedwongen Hem in hun verslagen te erkennen.

In de *Talmoed* wordt naar Jezus verwezen. De *Talmoed* is een Joods verslag van disputen, doctrines, verhalen en tradities dat een periode van voor de geboorte van Jezus tot enkele eeuwen daarna beslaat. In de *Talmoed* wordt naar Jezus verwezen als „die man”, „dode hond”, „de gehangene” en „de tovenaar”. (De *Jewish Encyclopedia* vermeldt een lijst van de passages in de *Talmoed* waarin naar Jezus wordt verwezen.)

De *Talmoed* verhaalt dat Jezus de blinden, de verlamden en de melaatsen genas. Hij vermeldt ook zijn wandeling op het meer. In een poging zijn wonderen en zijn bewering dat Hij de Zoon van God was in diskrediet te brengen, spreekt de *Talmoed* echter ook over Jezus als iemand die in Egypte tovenarij zou hebben geleerd (Mattheüs 12:24). De *Talmoed* registreert ook een lijst met verwijzingen naar de moeder van Jezus, Maria, maar in niet-complimenteuzen zin.

Niet-christelijk historisch bewijs

De jaloerse religieuze leiders slaagden er uiteindelijk in Jezus door de Romeinse autoriteiten te laten arresteren op aanklacht van verraad en andere valse beschuldigingen.

1. Bevond Pontius Pilatus, gouverneur van Judea, Jezus onschuldig aan de aanklacht na Hem te hebben ondervraagd? Lukas 23:13-23. Zwichtte Pilatus desondanks voor degenen die zijn kruisiging eisten? Vers 24-25.

COMMENTAAR: De kruisiging werd opgetekend door de Romeinse historicus Tacitus, die minder dan honderd jaar na Christus schreef. Terwijl hij over de Romeinse keizers van Nero tot Trajanus schrijft, noemt Tacitus de Grote Brand in Rome in 64 en Nero's poging de christenen hiervan de schuld te geven.

Tacitus schreef vervolgens dat „Christus, aan wie de naam [christenen] zijn oorsprong ontleent, tijdens de regering van Tiberius de zwaarste straf [kruisiging] onderging, door een van onze procurators, Pontius Pilatus; en een zeer kwalijk bijgeloof [bedoeld wordt het christendom], dat aldus voorlopig beteugeld was, brak opnieuw uit, niet alleen in Judaea, de eerste bron van het kwaad, maar zelfs in Rome...” (*Annales*, XV, 44).

Dit is historisch bewijs dat Jezus heeft geleefd. Tacitus had toegang tot de regeringsverslagen. Hij had het *bewijs* dat Christus werd gekruisigd!

Suetonius, een andere Romeinse historicus en tijdgenoot van Tacitus, zegt ons dat keizer Claudius omstreeks 49 n. Chr. alle Joden uit de stad Rome verbande (een voorval dat ook in Handelingen 18:2 wordt vermeld): „Hij verdreef de Joden uit Rome, wegens de rellen waarmee zij zich voortdurend inlieten op aandrang van Chrestus [algemeen als een verkeerde spelling van de naam Christus opgevat]” (*De vita Caesarum*, Boek V, 25).

Er wordt ook naar Jezus verwezen door de Joodse

historicus, priester en generaal Flavius Josephus, die rond 37 n. Chr. werd geboren. Terwijl hij over de dood van Jakobus in Jeruzalem schrijft, spreekt Josephus terloops over hem als „de broeder van Jezus die Christus werd genoemd” (*Joodse Oudheden*, XX: 9, 1).

Noch de Romeinse historici Tacitus en Suetonius noch de Joodse historicus Josephus waren christenen. Hun geschriften kunnen derhalve als *neutraal* historisch bewijsmateriaal voor het leven van Jezus en zijn kruisiging door de Romeinen worden beschouwd.

2. Voorspelde Christus vóór zijn kruisiging dat zijn volgelingen vervolging en martelaarschap wegens hun geloof in Hem zouden ondergaan? Matth. 5:11-12; 24:9.

COMMENTAAR: Tegen het einde van de eerste eeuw en in de tweede eeuw was vervolging van christenen in het Romeinse Rijk gebruikelijk. Een vroege verwijzing naar Christus werd gedaan door Plinius de Jongere, die gouverneur van Bithynië in Klein-Azië was. Hij schreef brieven aan keizer Trajanus waarin hij ernaar informeerde hoe christenen moesten worden aangepakt. Een van die brieven die rond 111 tot 113 werden geschreven toont aan dat Christus' volgelingen ter dood moesten worden gebracht als zij hun geloof in Christus niet verloochenden en Hem niet vervloekten.

In deze brief beschrijft Plinius christenen als mensen die op vastgestelde tijden bij elkaar komen en een gezang zingen tot „Christus, als tot een god”. Deze zinsnede toont duidelijk aan dat Plinius, toen hij aan de keizer schreef, Christus beschouwde als iemand die een historische figuur was. Beide leiders wisten dat Jezus een *reële persoon* was die minder dan honderd jaar eerder in het Romeinse Rijk had geleefd en onderwezen! — *Richard A. Sedliacik* □

SCHRIJF U IN OP DE GRATIS BIJBELCURSUS

De korte studie die u zojuist hebt voltooid is een voorbeeld van de studiemethode die in de Bijbelcursus van Ambassador College wordt gehanteerd. Deze cursus kan u helpen de Bijbel als nooit tevoren te begrijpen. De lessen gaan over wereldgebeurtenissen, het gezin, het doel van het leven, de aard van de menselijke natuur enz. enz. Deze onderwerpen worden stap voor stap behandeld. Om de vier lessen kunt u m.b.v. vragen uw vooruitgang bepalen. Er zijn geen inschrijvingskosten of enige andere verplichting. U kunt deze gratis cursus volgen door ons te schrijven.

LAATSTE DAGEN?

Vervolg van pagina 7)

1900 jaar, het ware evangelie van het koninkrijk van God bekend te maken. Het verspreidde zich van kust tot kust over de Verenigde Staten en Canada. Negentien jaar later, in januari 1953, werd dat evangelie uitgezonden via het krachtigste radiostation ter wereld, Radio Luxemburg, naar heel Europa en Engeland, en vrijwel onmiddellijk daarna via radiostations in Taiwan, Radio Ceylon, Radio Monte Carlo, stations in Zuid-Amerika en elders. Spoedig ging het naar Australië, Nieuw-Zeeland en vele andere delen van de wereld.

En nu, tenslotte, kunnen wij zeggen dat het evangelie iedere natie op aarde heeft bereikt.

Laten wij nu verdergaan met Jezus' profetie: Mattheüs 24:5. Jezus had gezegd dat er velen zouden komen in zijn naam en zich zouden uitgeven voor zijn dienaren, en daarbij velen zouden misleiden. Dat gebeurde al tijdens hun leven in de eerste eeuw en het heeft zich voortgezet zelfs nadat ons programma in 1934 de lucht in ging, en het tijdschrift THE PLAIN TRUTH [DE ECHTE WAARHEID] werd gepubliceerd, dat nu elke natie op aarde bereikt. Laten wij nu eens zien wat Jezus in vers 6 zei: „Ook zult gij horen van oorlogen en van geruchten van oorlogen. Ziet toe, weest niet verontrust; want dat moet geschieden, maar het einde is het nog niet.” Met andere woorden, het einde van de wereld zou tijdens hun leven nog niet plaatshebben. In vers 7 vervolgt Hij: „Want volk zal opstaan tegen volk, en koninkrijk tegen koninkrijk, en er zullen nu hier, dan daar, hongersnoden en aardbevingen zijn.” Vers 8: „Doch dat alles is het begin der weeën.”

Al deze dingen zijn sinds de eerste eeuw voortdurend voorgekomen. Vers 9: „Dan zullen zij u overleveren aan verdrukking en zij zullen u doden . . .” Deze dingen gebeurden met diezelfde discipelen. Zij stierven de marteldood, met uitzondering van de apostel Johannes.

Het teken van het „einde van de wereld”

In vers 14 komt Jezus tot een antwoord op de tweede vraag van zijn discipelen: „. . . en wat is het teken van uw komst en van de voleinding der wereld?” (vers 3.) In vers 14 beant-

woordde Jezus deze vraag, terwijl Hij zelf wist dat dit pas zo'n 1900 jaar later gebeuren zou. Hier volgt Jezus' persoonlijke antwoord op de vraag wanneer het einde van de wereld zou komen.

„En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn.” Dat evangelie was niet aan de wereld gepredikt van ongeveer het midden van de eerste tot bijna het midden van de twintigste eeuw.

Jezus sprak niet van het einde van het bestaan van de aarde, maar van het einde van deze wereld, dit tijdperk, onze huidige beschaving in een wereld geregeerd door Satan, die nog steeds op de troon van de aarde zit. Bedenk echter dat Satan slechts op die troon zit omdat God dat toelaat. God geeft ons in de bijbelse profetieën bij benadering de tijd dat Hij Jezus Christus zal zenden om een einde aan deze wereld te maken.

Grondwet van de toekomstige wereldregering

In die tijd zal Jezus Christus met alle macht en glorie van God op de troon van de aarde plaatsnemen en over alle volken regeren. Hij zal dan het koninkrijk van God op aarde vestigen.

Alle regeringen berusten op een grondwet. De grondwet van Gods regering zal Gods wet zijn. Die wet kan worden samengevat in het ene woord „LIEFDE” en wordt nader omschreven in de Tien Geboden: de eerste vier geboden betreffen de liefde voor God, de laatste zes omschrijven in grote lijnen de liefde voor de naaste.

Dit werk van God is een van de bewijzen dat het einde van deze wereld van Satan en van de beschaving zoals wij haar kennen, zeer nabij is.

De grote verdrukking

In die tijd na de verkondiging van het evangelie van Gods koninkrijk zal er „een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal. En indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden; doch ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen worden ingekort” (Matth. 24:21-22).

Vele andere fragmenten uit de Bijbel geven aan dat de toestand beangstigender zal worden dan zij ooit tevoren op aarde was of ooit weer zal zijn. Een

dergelijke situatie is op dit moment snel aan het escaleren. De ene mens staat tegenover de andere, zelfs binnen een groot deel van de gezinnen. Het ene volk staat op tegen het andere. Het geweld neemt toe als nooit tevoren in de geschiedenis. Het terrorisme zaait overal ter wereld vrees en verwarring.

Waarschuwing van de apostel Paulus

Wij zijn nu aangeland in de tijd waarvoor de apostel Paulus in 2 Timotheüs 3 waarschuwde: „Weet wel, dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen: want de mensen zullen zelfzuchtig zijn, geldgierig, pochers, vermetel, kwaadsprekers, aan hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, liefdeloos, trouweloos, lasteraars, onmatig, onhandelbaar, afkerig van het goede, verraderlijk, roekeloos, opgeblazen, met meer liefde voor genot dan voor God, die met een schijn van godsvrucht de kracht daarvan verloochend hebben . . . die zich te allen tijde laten leren, zonder ooit tot erkenning der waarheid te kunnen komen” (vers 1-5, 7).

Dit is, zoals ook duidelijk gezegd wordt, een profetie voor de laatste dagen.

Jezus zei in Mattheüs 24:22: „Indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden”. Geen mens zou het overleven.

Een profetie in Ezechiël 6:6 verklaart: „Overal waar gij woont, zullen de steden verwoest worden en de hoogten een wildernis worden . . .” Deze profetie spreekt over dezelfde tijd. Wapens die alle steden kunnen verwoesten hebben in de hele geschiedenis nooit bestaan tot de waterstofbom van ongeveer dertig jaar geleden. Het is heel betekenisvol dat dit pas mogelijk werd in de tijd dat dit evangelie van het koninkrijk over de hele wereld als een getuigenis werd bekendgemaakt.

De grote verdrukking ingekort

Maar hier komt 's werelds enige, grote en laatste hoop. Jezus zei in Mattheüs 24:22: „. . . ter wille van de uitverkorenen [zijn enige ware kerk] zullen die dagen worden ingekort.” Met andere woorden, God zal pas overgaan tot het inkorten van onze huidige beschaving als de mensheid op de rand van de ondergang is beland. Als God hiermee nog langer zou wachten zouden de wetenschap, de technologie en de tech-

niek in de handen van de mens het monster van Frankenstein worden dat ieder levend wezen zou vernietigen.

God zal niet eerder ingrijpen of Jezus Christus zenden om een betere beschaving op te zetten en de schitterende, gelukkige en vredelievende wereld van morgen, dan alleen als de mensheid en haar leiders hebben moeten toegeven dat zij jammerlijk hebben gefaald in het voorzien in een vreedzaam, gelukkig en nuttig leven voor iedereen. Zelfs nu nog willen de meeste mensen in de Westerse wereld weinig over God horen. Zij willen dat God „zich buiten hun leven houdt”.

De allereerste mens die God schiep, Adam, verwierp de boom des levens en daarmee vertrouwen op God en Gods geschenk van eeuwig leven. In plaats daarvan verkoos hij op zichzelf en op zijn eigen verstand te vertrouwen. Tot op de dag van vandaag trachten volken en hun leiders nog steeds op zichzelf en op de inspanningen van de mens te vertrouwen bij het oplossen van hun escalerende problemen. De wereld weigert nog steeds op God te vertrouwen.

Pas wanneer de wereld en haar leiders op het punt gekomen zijn waarop zij hun volslagen hulpeloosheid ten aanzien van hun eigen problemen wel moeten inzien en beseffen dat hun enige hoop in het vervolg gelegen is in gehoorzaamheid aan God, zal God ingrijpen en door Jezus Christus te zenden het einde van deze wereld tot stand brengen.

Wanneer Jezus inderdaad in alle

verblindende luister, met alle macht en heerlijkheid van de grote Schepper, God, als Koning der koningen komt, zal de mensheid gedwongen worden in te zien dat alleen het vertrouwen op God de mensen kan redden en vrede en geluk, vreugde en krachtschenkende productiviteit teweeg kan brengen.

Voorspeld door Daniël

Laten wij nu opnieuw teruggaan naar het 12e hoofdstuk van Daniël. Direct nadat Daniël over de eindtijd (Dan. 11:40) gesproken heeft, spreekt hij ook over diezelfde grote verdrukking: een tijd van grotere moeilijkheden dan ooit

„Indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden.”

tevoren, groter ook dan er ooit zullen zijn. „Te dien tijde zal Michaël [een grote aartsengel die zich tegenover Satan opstelt] opstaan, de grote vorst, die de zonen van uw volk terzijde staat; en er zal een tijd van grote benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er volken bestaan, tot op die tijd toe. Maar in die tijd zal uw volk ontkomen: al wie in het boek geschreven wordt bevonden. Velen van hen die slapen in het stof der aarde, zullen ontwaken,

dat het een-ouder gezin een grondoorzaak van armoede is.

„Maar vreemd genoeg”, aldus Johnson, „is het een hele tijd geleden dat ik een predikant, laat staan een bisschop, heb horen preken over het kwaad van overspel.”

Inderdaad zijn er duidelijk herkenbare oorzaken voor de vele problemen waarvoor Groot-Brittannië zich zowel in het eigen land als daarbuiten gesteld ziet. De „Heer over onze vervoren geschoven gevechtlijn, onder wiens... hand wij heerschappij uit-

dezen tot eeuwig leven...” (Dan. 12:1, 2).

Er wordt hier gesproken over de wederkomst van Christus, wanneer de doden in Christus als eersten zullen opstaan. „Want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen” (1 Thess. 4:16-17).

Waarheen dan?

En waar gaan wij van daaruit heen? Op diezelfde dag zullen Jezus' voeten neerdalen op de Olijfberg die zich ten oosten van Jeruzalem verheft (Zach. 14:4).

Wij lezen in Openbaring 20:1-2 dat in de tijd van Christus' komst Satan van de troon der wereldheerschappij zal worden verstoten. Jezus Christus zal dan op die troon als heerser over de hele wereld plaatsnemen. In Openbaring 3:21 zegt Jezus tot de mensen van zijn eigen ware kerk, dat als zij Satan en het kwaad van deze wereld overwinnen, Hij hen zal toestaan samen met Hem op die troon te zitten.

Jezus zei in Openbaring 2:26-27 tevens dat als zij, zijn volk, overwinnen, hun macht over de volken zal worden gegeven, en zij onder Christus zullen regeren. □

oefenen over palm en pijnboom” (Kipling in zijn *Recessional* van 1897) zegent het Britse volk niet langer.

Nog veel meer antwoorden op de vraag waaraan de huidige stand van zaken in Groot-Brittannië is toe te schrijven, vindt u in ons boek *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de profetieën*. Het wordt u op uw verzoek gratis toegezonden en het zal uw ogen openen voor de ware *bijbelse identiteit* van de Britse en Amerikaanse volkeren, en voor wat er met hen zal gebeuren. □

geschapen zijn: uit dezelfde mond komt zegening en vervloeking voort. Dit moet, mijn broeders, niet zo zijn” (Jak. 3:8-10). Jezus Christus heeft gezegd: „Want uit de overvloed des harten spreekt de mond. Een goed mens brengt uit zijn goede schat goede dingen [met inbegrip van goede woorden] voort, en

een slecht mens uit zijn boze schat boze dingen [met inbegrip van boze woorden]. Maar Ik zeg u: Van elk ijdell woord, dat de mensen zullen spreken, zullen zij rekenschap geven op de dag des oordeels” (Matth. 12:34-36).

Laten we zorgen dat onze woorden helpen. □

GROOT-BRITANNIË

(Vervolg van pagina 4)

Een andere journalist, Paul Johnson, uitte in de *Daily Telegraph* van 11 mei 1985 felle kritiek op die geestelijken die over politieke en economische aangelegenheden prediken, maar niet over morele, zoals de epidemie van buitenechtelijke kinderen, „naar alle waarschijnlijkheid het grootste en hardnekkigste sociale kwaad waarmee wij in deze tijd worden geconfronteerd”, zei hij, waaraan hij toevoegde

Woorden

(Vervolg van pagina 9)

De onbeheerste tong, zei de apostel Jakobus, „is een onberekenbaar kwaad, vol dodelijk venijn. Met haar loven wij de Here... en met haar vervloeken wij de mensen, die naar de gelijkenis Gods

Israël

(Vervolg van pagina 13)

zijn soort regering, van *zijn levenswijze!* Hij was van plan aan de wereld te bewijzen dat zonder zijn heilige Geest hun verstand niet in staat was deze kennis van de WARE LEVENSWIJZE te ontvangen of te gebruiken. Hij was van plan voor hen aan te tonen dat het verstand van de MENS, met zijn ene geest, en zonder dat Gods heilige Geest daaraan wordt toegevoegd, geen geestelijk inzicht kan hebben, niet de menselijke problemen kan oplossen, niet de kwalen die de mensheid bestoken kan verhelpen. Het volk Israël zou Gods proefkonijn zijn om dit feit te bewijzen. God had een volk uitgekozen van een bijna volmaakte afkomst. Bovendien bezat het de uitstekende erfelijkheid van Abraham, Izak en Jakob (Israël).

God sloot dus een verbond met hen waarbij Hij hen tot ZIJN VOLK maakte. Dit verbond stelde tevens een HUWELIJKSVERBOND voor, waarbij Israël als de bruid trouw belooft aan haar echtgenoot: GOD. Het was het fysieke type van het nog toekomstige geestelijke NIEUWE VERBOND.

En wat bewees dit?

Israëls erfelijkheid en milieu

Dit was een volk van bijna zuivere fysieke afkomst en de God-gelovende erfelijkheid van Abraham, Izak en Israël. Twee elementen maken een mens tot wat hij in het leven wordt: erfelijkheid en milieu. Erfelijkheid behelst wat men door geboorte erft op gebieden als gezondheid, intelligentie en karakterneigingen. Milieu omvat alle externe invloeden en onafhankelijke beslissingen, hetzij goed of kwaad.

Erfelijkheid — als die van een goede en hoge kwaliteit is — kan iemand met een voorsprong doen beginnen. Een inspirerende omgeving, verheffende invloeden en de juiste zelfstandige motivering kunnen vooruitgang bevorderen. Een dergelijk milieu kan iemand van minder goede erfelijkheid tot een waar succes in het leven maken.

Daarentegen kunnen een ontmoeidigende omgeving, kwade invloeden en misleide drijfveren iemand met een uitstekende erfelijkheid doen mislukken en een kwaadaardige natuur geven.

God begon zijn uitverkoren natie — ook al kwam die uit slavernij — met

alle natuurlijke voordelen van een superieure erfelijkheid. God haalde hen uit de slavernij en gaf hun een nieuwe en frisse start. Men zou kunnen zeggen dat alle hun door God gegeven dingen in hun voordeel werkten.

Maar nu WAARTOE? Waarop bereidde God dit volk Israël voor en waarom richtte Hij het op?

Denk aan het doel waartoe God de mensheid schiep! GOD IS BEZIG ZICHZELF DOOR MIDDEL VAN DE MENS TE REPRODUCEREN! Hij schiep in de MENS Gods eigen volmaakte, heilige, rechtvaardige, goddelijke KARAKTER. En dit moet, op zijn beurt, de REGERING VAN GOD over de gehele aarde herstellen. En verder is het Gods doel MILJARDEN GODDELIJKE WEZENS TE SCHEPPEN TENEINDE DE SCHEPPING VAN HET ONMETELIJKE ONVOLTOOIDE UNIVERSUM TE VOLTOOIEN! En daarna?

God heeft nog niet geopenbaard wat Hij daarna op het oog heeft.

Alles wat God sinds de schepping van de eerste mensen heeft gedaan, was steeds een nieuwe stap in Gods algemene grote PLAN!

Type van het Koninkrijk van God

In de geschiedenis van de mensheid is het onmiddellijke doel het voorbereiden van het KONINKRIJK VAN GOD dat de REGERING VAN GOD op de gehele aarde zal HERSTELLEN!

Het koninkrijk van God is het verwekte en geboren GEZIN VAN GOD dat voor het eerst in werkelijkheid zal verschijnen door een opstanding en ogenblikkelijke verandering bij Christus' wederkomst! En met verwekte en GEBOREN zonen van God bedoel ik zeer nadrukkelijk NIET degenen die zijn verleid tot de gangbare „wedergeboren“-leer, waarbij iedereen „die belijdt Christus te aanvaarden“ nu reeds, in dit huidige menselijke leven, „wedergeboren“ is. Dit is een grote misleiding waarmee Satan de duivel diegenen (de meeste mensen van een zogeheten „christendom“) heeft BEDROGEN die een valse bekering hebben „aanvaard“. Zij kunnen heel oprecht zijn — maar zij zijn niettemin MISLEID! En uiteraard weet een misleid iemand niet dat hij misleid is — hij kan volkomen eerlijk zijn!

Laten wij evenwel goed nadenken.

Op welke wijze speelt het oudtestamentische volk Israël een rol in de gestaag vorderende voorbereiding van het KONINKRIJK VAN GOD?

Regering in het Koninkrijk van God

In de eerste plaats was Abraham iemand van opmerkelijke vermogens. Ongetwijfeld zullen hij en zijn zonen Izak en Israël in de opstanding en het koninkrijk van God een positie vlak onder Christus bekleden. Het koninkrijk van God zal een geestelijk koninkrijk zijn dat overal op aarde kerk en staat omvat. Waarschijnlijk zullen zij als een team qua gezag vlak onder Christus boven zowel kerk als staat staan.

Van het volk Israël zal Mozes, die door God werd verwekt als hun leider en wetgever (hoewel God de Vader de oorspronkelijke ware Wetgever is), gedurende het komende millennium naar alle waarschijnlijkheid onder het driemanschap Abraham-Izak-Jakob staan, maar hoofd zijn over de nationale regeringen van de wereld. En waarschijnlijk zal Jozua, die Mozes opvolgde, in die positie boven de nationale regeringen van de wereld, de assistent van Mozes zijn.

En het volk Israël als geheel?

Ondanks hun veelbelovende erfelijkheid *faalden* de Israëlieten er *volkomen in zich te kwalificeren*. Toen God hun het voorstel om hen als zijn natie te formeren voorlegde, antwoord-

De toekomst van grote volken steunt op de beloften die de eeuwige Schepper aan Abraham heeft gedaan.

den zij: „Alles wat de Here gesproken heeft, zullen wij doen“ (Ex. 19:8). Maar zij braken hun woord totaal en waren opstandig.

Zij stonden in een „man-vrouw“-relatie met God. Maar later zei God over hen: „Zoals een vrouw ontrouw wordt aan haar vriend, zo zijt gij Mij ontrouw geworden, huis Israëls“ (Jer. 3:20).

Onder Mozes was de natie Israël één volk verdeeld in 12 stammen.

Het Beloofde Land heette toen Ka-

naän. In het land hadden zich Kanaänieten gevestigd. God had dit land echter aan de nakomelingen van Abraham BELOOFD. Het behoorde niet aan de Kanaänieten of enige andere bevolkingsgroep die zich daar had gevestigd.

Toen God zijn uit twee miljoen mensen bestaande volk Israël daarheen overbracht, gebod Hij hun door Mozes: „Wanneer gij de Jordaan overtrekt naar het land Kanaän, dan zult gij al de bewoners van het land voor uw aangezicht verdrijven en al hun beeldhouwwerk vernietigen; ook zult gij al hun gegoten beelden vernietigen... Gij zult het land in bezit nemen en daarin wonen, want aan u heb Ik het land gegeven om het in bezit te nemen... Maar indien gij de bewoners van het land voor uw aangezicht niet verdrijft, dan zullen degenen die gij van hen over laat, tot dorens in uw ogen en tot prikkels in uw zijden zijn, en zij zullen u benauwen in het land waarin gij woonachtig zijt” (Num. 33:51-53, 55).

Nationaal en religieus afgezonderd

Het is tijd dat wij DIT BEGRIJPEN!

Deze natie Israël was GODS NATIE. Het was evenwel een *fysieke, geen geestelijke natie*. Niettemin gaf God de Israëlieten ZIJN Kerk, en bovendien een nationale regering en religie. GOD WILDE HEN FYSIEK AFGEZONDERD HOUDEN van andere naties, in zowel nationaal als religieus opzicht.

Voor hen zou het aangaan van huwelijken met mensen van naburige volken twee dingen tot gevolg hebben: het zou hen tot andere, afgodische religies voeren en hun culturele en nationale erfgoed wijzigen!

De Israëlieten WAREN GOD ONGEHOORZAAM!

Veel later, na de ballingschap van zowel Israël als Juda zond God een kolonie Joden van de Joodse slavenbevolking in Babylon onder Zerubbabel als gouverneur van de kolonie naar Jeruzalem terug om de tweede Tempel te bouwen.

Tot deze kolonie hoorden de profeten Ezra en Nehemia. Tegen Gods gebod in begonnen de mensen van de kolonie te huwen met Kanaänieten, Hethieten, Perizzieten, Jebusieten en andere volken „waardoor het heilige zaad [van fysiek zuivere afkomst, want de heilige Geest hadden zij niet] zich vermengd heeft met de volken der landen...” (Ezra 9:2).

De profeet Ezra was VERTOORND!

Hij stond op voor de vergadering en zei: „Gij hebt trouwbrek gepleegd, omdat gij vreemde vrouwen hebt gehuwd; daardoor hebt gij Israëls schuld nog vermeerderd... scheidt u af van de volken des lands en van de vreemde vrouwen” (Ezra 10:10-11).

Jezus werd uit de stam Juda geboren en het was noodzakelijk dat HIJ van de oorspronkelijke genetische stam zou zijn, evenals Noach.

Maar, desalniettemin, het Oude Verbond met Israël bij Sinaï was een type en voorloper van het NIEUWE VERBOND. Dit zal worden gesloten met de nieuwtestamentische KERK die het *geestelijke* Israël en Juda is (Jer. 31:31; Hebr. 8:6, 10).

Ondertussen was een heel klein aantal mensen in het oudtestamentische Israël God wel gehoorzaam en als Gods profeten werden zij een deel van het *fundament* van de nieuwtestamentische KERK VAN GOD. De Kerk is gebouwd op het degelijke FUNDAMENT van de profeten (het Oude Testament) en apostelen (het Nieuwe Testament), terwijl Jezus Christus zelf „de hoeksteen” is (Ef. 2:20).

Van de profeten zal Elia waarschijnlijk, onder Christus en Abraham-Izak-Israël, het hoofd over de Kerk zijn, wereldwijd. Johannes de Doper zal wellicht onder Elia staan. Er zijn aanwijzingen dat de profeet Daniël hoofd over alle heidense naties zal zijn, onder Mozes en Christus.

Hun rol ondanks zichzelf vervuld

Maar op welke wijze speelde de oude natie Israël een rol bij de voorbereiding van het KONINKRIJK VAN GOD?

Ik heb reeds opgemerkt dat de intellectuelen en geleerden van deze wereld menen dat de fysieke, zinnelijke MENS, als hij maar voldoende KENNIS heeft, alle problemen kan oplossen.

God liet vele generaties van het oude Israël en Juda met honderden jaren menselijke ervaring BEWIJZEN dat het *beste* deel van de mensheid zonder Gods heilige Geest DE MENSELIJKE PROBLEMEN EN HET KWAAD NIET KAN OPLOSSEN!

Gedurende de afgelopen 20 jaar heb ik met vele regeringshoofden in Europa, Azië, Afrika en Zuid-Amerika gesproken. Ik geloof dat in China de communistische regeringshoofden dat alle problemen en kwalen zul-

len worden opgelost zodra het communisme op de gehele aarde de macht in handen heeft. Maar vele koningen, keizers, presidenten en eerste ministers met wie ik vertrouwelijk heb gesproken realiseren zich tegenwoordig dat de oplossing van de problemen *buiten* het vermogen van de mens ligt. En dit heb ik tot vele leiders van de Volksre-

Deze natie Israël was Gods natie. Het was evenwel een fysieke, geen geestelijke natie.

publiek China onomwonden gezegd.

De problemen en het kwaad zijn van een *geestelijke* aard. En zonder Gods Geest kan het vleselijk gezinde denken geen greep krijgen op geestelijke problemen.

De vele jaren en eeuwen van het oude Israël hebben DIT BEWEZEN! Tot aan Israël onthield God de mensheid kennis van de *juiste levenswijze* voor de mens. Aan Israël gaf God zijn geboden en inzettingen, evenals zijn geestelijke wet. Maar deze volmaakte wetten hebben, zonder Gods heilige Geest, niet de problemen van het volk opgelost.

God zou *kunnen* zeggen: „Ik ben GOD. Neem mij op mijn woord.” Maar God gaf het BEWIJS, door Israël, dat de mens ZONDER de heilige Geest MACHTELOOS is! De Israëlieten hadden zelfs GOD om een beroep op te doen. Maar zij hadden zijn Geest niet in zich.

Laten wij dit punt benadrukken. Toen de eerste mens, Adam, de boom des levens afwees en zich de kennis van goed en kwaad toeëigende, beperkte hij zijn macht en vermogen tot goeddoen tot het niveau van de menselijke geest. In de natuur van de mens is zowel goed als kwaad. Het goede is een geestelijke eigenschap, geen fysieke of materiële daad. Had Adam van de boom des levens genomen, dan zou de heilige Geest van God in hem zijn gekomen en zich met zijn geest hebben verbonden, waardoor hij als een zoon van God met God zou zijn verenigd. De heilige Geest betekent meer dan geestelijke kennis van het goede. Niet de hoorders van de wet (het

goede) maar de daders van de wet worden gerechtvaardigd (Rom. 2:13). Liefde is de vervulling van de wet, maar niet menselijke liefde. Het vereist de „liefde van GOD in onze harten uitgestort door de Heilige Geest” (Rom. 5:5).

God openbaarde zijn wet aan het volk Israël. Een van Gods doelstellingen met dit volk was het door menselijke ervaring te laten bewijzen dat de mens zonder de Geest van God in zich niet rechtvaardig kan zijn.

Laten wij op dit punt een korte samenvatting geven van de geschiedenis van het volk, en van de heidense volken van de wereld.

Aan het volk Israël werd een uiterst belangrijke verklaring en belofte gegeven. Deze staat in Leviticus 26. Ik citeer weer uit mijn boek *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de profetieën*, vanaf pagina 110:

De centrale profetie

In deze centrale profetie, bevestigde God opnieuw voor de mensen van Mozes' tijd de belofte van het eerstgeboorterecht — maar met voorwaarden! De eerstgeboorterechtstammen Efraïm en Manasse bevonden zich in die tijd *bij* de andere stammen — ze vormden er één natie mee. Door gehoorzaamheid aan Gods wetten zouden de onmetelijke nationale welvaart en zegeningen van het eerstgeboorterecht niet alleen Efraïm en Manasse ten deel vallen, maar de hele NATIE zou er in die tijd automatisch in hebben gedeeld.

Let erop dat twee van de Tien Geboden met nadruk worden genoemd. Dit waren de belangrijkste *testgeboden!* Dit waren de test van gehoorzaamheid, en van geloof in en trouw aan God. God zei: „Gij zult u geen afgoden maken; een gesneden beeld noch een gewijde steen zult gij u oprichten . . . om u daarvoor neder te buigen, want *Ik* ben de Here, uw God. *Mijn* sabbatten zult gij houden . . .” (vers 1-2).

Er was een *voorwaarde* — een zeer groot „indien” — voor het verkrijgen van de feitelijke vervulling *in hun tijd* van deze enorme geboorterechtbelofte! God zei: „*Indien* gij in mijn inzettingen wandelt en mijn geboden nauwgezet in acht neemt, *dan* zal Ik u te rechter tijd uw regens geven, zodat het land zijn opbrengst geeft . . .” (vers 3-4). Alle rijkdom komt uit de grond. Zij zouden het gehele jaar door zeer rijke oogsten hebben, de ene vlak na de andere. Vers 6: „En Ik zal VREDE in het land geven . . . en het zwaard [van oorlog]

zal uw land niet teisteren.” Wat een zegen! Welk land kan zich verheugen in onafgebroken vrede, zonder vrees voor een invasie? Uiteraard heeft ieder land in deze wereld vijanden. Wat zou er gebeuren als vijandelijke landen zouden aanvallen? Vers 7-8: „En gij zult uw vijanden vervolgen, en zij zullen voor uw aangezicht door het zwaard vallen. Vijf van u zullen honderd achtervolgen, en honderd van u zullen tienduizend achtervolgen . . .”

Aangezien vele naties in deze wereld altijd oorlogszuchtig zijn, zou Israël worden aangevallen. Een natie met militaire superioriteit zou weldra de heersende, machtigste natie op aarde worden — in het bijzonder met rijkdommen en grote schatten uit de grond. Vers 9: „En Ik zal Mij tot u wenden, u vruchtbaar doen zijn en u talrijk maken, en Ik zal mijn verbond met u bevestigen.”

Het grote indien

Maar nu komt het alternatief — *indien* aan de voorwaarden niet wordt voldaan: „. . . indien gij naar Mij *niet* luistert en al deze geboden niet doet . . . dan zal Ik ook aldus met u doen en met verschrikking u bezoeken: tering en koorts, die de ogen verteren en het leven doen verkwellen; dan zult gij tevergeefs uw zaad zaaien, want uw vijanden zullen het eten. Ik zal mijn aangezicht tegen u keren, zodat gij voor uw vijanden geslagen zult worden, en die u haten, zullen over u heersen . . .” (vers 14-17). Zij zouden worden veroverd, onderworpen, opnieuw slaven worden — zoals in Egypte voordat God hen bevrijdde.

De zeven profetische tijden

Nu verder in Leviticus 26: „En indien gij desniettenstaande niet naar Mij luistert, dan zal Ik u blijven tuchtigen wegens uw zonden, tot *zevenmaal* toe” (vers 18) . . .

Nu komen wij aan de uitdrukking „dan zal Ik u blijven tuchtigen wegens uw zonden, tot *zevenmaal* toe” in Leviticus 26. Het is duidelijk, zowel door het woordgebruik in de zin als door het feit van de daadwerkelijke vervulling, dat hier sprake is van de DUUR van zeven profetische „*tijden*” of JAREN. En volgens dit „*een-jaar-voor-een-dag* principe” wordt dit zeven jaar van 360 dagen — een totaal van 2520 *dagen*. En als iedere *dag* een *jaar* straf is — in dit geval, evenals in dat van Numeri 14:34, een uitstel van een beloofde zegen — wordt de straf een intrekking en uitstel van de beloofde zegeningen gedurende 2520 jaar! Want

dat is precies wat er is gebeurd!

Deze nationale bestraffing — het inhouden van de geboorterechtbeloften van nationale welvaart en macht — was uitsluitend van toepassing op het Huis Israël met aan het hoofd de stammen Efraïm en Manasse.

Hoe deze beloften in werkelijkheid werden vervuld in precies de periode van 1800 tot 1804 vormt een der meest verbazingwekkende vervullingen van bijbelse profetieën in de geschiedenis van de mensheid. Deze vervulling wordt levendig en stap voor stap onthuld in ons gratis boek *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de profetieën*.

Dit volk Israël beloofde God te gehoorzamen. Maar zij deden het nooit. Zelfs toen Mozes op de berg Sinaï bij de Eeuwige was om verdere instructies te ontvangen, goot het volk een gouden kalf om dat in de plaats van de Eeuwige God te aanbidden. Wegens hun gemopper, hun gebrek aan geloof en hun ongehoorzaamheid stond God hen gedurende 40 jaar niet toe het Beloofde Land binnen te gaan.

Aan het einde van de 40 jaar stierf Mozes. Onder Jozua werden de Israëlieten over de Jordaan in het Beloofde Land geleid. Tijdens Jozua's leven gehoorzaamden zij God min of meer, maar nooit volledig.

Toen Jozua stierf deed iedereen wat in zijn eigen ogen juist scheen. Door ongehoorzaamheid aan God raakten deze mensen steeds in de macht van omringende koningen. Dan riepen zij de Eeuwige aan die vervolgens een leider zond om hen te bevrijden. Steeds opnieuw werd dit proces herhaald.

Israël eist een menselijke koning

Na enkele generaties gaf God hun een profeet om hen te leiden en te regeren, de profeet Samuël. Maar na verloop van tijd verlangde het volk een menselijke koning om hen te regeren, zoals andere landen werden geregeerd. God zei tot Samuël dat zij niet hem, maar God hadden verworpen. Samuël had alleen als Gods dienstknecht geregeerd; in feite was het Gods bestuur geweest.

God gaf hun wat zij wensten: koning Saul, een grote man en een indrukwekkend leider. Saul was echter God ongehoorzaam en de Eeuwige verving hem door koning David.

(Het verrassende slot van dit hoofdstuk verschijnt volgende maand.) □

DE ECHTE WAARHEID legt uit WAAROM

Televisie, radio, kranten en tijdschriften verslaan feiten. Maar
De Echte Waarheid helpt u die te begrijpen.

Meer dan 20 miljoen lezers in 150 landen wenden zich maandelijks tot DE ECHTE WAARHEID voor tot nadenken stemmende analyses van internationale ontwikkelingen en sociale, wetenschappelijke, religieuze en gezinsvraagstukken.

We leven tegenwoordig in een wereld die klaarblijkelijk ver is gevorderd in de wetenschap, de technologie, de geneeskunst, het hoger onderwijs en de verbreiding van kennis. Men denkt dat het een wereld van GROTE VOORUITGANG is. Er hebben mensen rondgesprongen op de maan en zij zijn daarna veilig op aarde teruggekeerd. Onbemande ruimteschepen landen op Mars en zenden close-ups van het Marsoppervlak terug naar de aarde. Chirurgen transplanteren het hart van mensen en andere organen.

Het is een magische, meeslepende „drukknop“-wereld, waarin het werk grotendeels door machines wordt gedaan.

Paradoxaal genoeg echter, is het ook een wereld die door schrikwekkend onheil wordt bedreigd.

Ongeveer de helft van de wereldbevolking is nog analfabeet, en leeft in de greep van troosteloze armoede, in vuil en ellende. De meedogenloze maaiers

van hongersnood en ziekte vellen miljoenen mensenlevens.

Het is een ongelukkige, woelige, gefrustreerde wereld, die een hopeloze toekomst tegemoet ziet. Ook de ontwikkelde mensen weten niet hoe zij hun eigen problemen en het kwaad in de wereld moeten oplossen.

Het is een wereld die wordt beheerst door misdaad en geweld, zedeloosheid, onrecht (zelfs in de gerechtshoven), oneerlijkheid, corruptie in overheid en zakenleven, en voortdurende plaatselijke oorlogen, die wijzen op de *beslissende* nucleaire Derde Wereldoorlog.

Waarom deze paradox?

Sinds zijn ontstaan in 1934, legt DE ECHTE WAARHEID de oorzaken uit die een dergelijke tweespalt teweegbrengen, en verklaart welke oorzaken een werkelijke wereldvrede en voorspoed zullen doen ontstaan, nog in onze generatie.

Als vaste abonnee kunt ook u gaan begrijpen *waarom* deze wereld is zoals zij is, en de oplossing te weten komen voor de problemen van onze tijd! Uw abonnement op DE ECHTE WAARHEID is volkomen GRATIS — en zonder verplichting. Wanneer u zich op DE ECHTE WAARHEID abonneert, zult u geen enkel nummer missen. U zult onthullende, intrigerende artikelen lezen over racisme, het Midden-Oosten, het oplossen van huwelijksproblemen, godsdienst, profetieën betreffende de Westerse wereld, de klimatologische veranderingen van het moment, kinderopvoeding enz., enz.

DE ECHTE WAARHEID is uniek te midden van vele vooraanstaande tijdschriften. Het wordt uitgegeven in zeven talen en bevat geen advertenties. Er is *geen abonnementsgeld* aan verbonden — maar u moet het zelf aanvragen. □

- Uitgegeven sinds 1934
- Gedrukt in zeven talen
- Meer dan 20 miljoen lezers in 150 landen
- Geïllustreerd in kleur
- GRATIS toegezonden — zonder verplichting

Het enige middel om onzekerheid te overwinnen

John Ross Schroeder

„Onzekerheid” is een spreekwoordelijke uitdrukking geworden om onze tijd te beschrijven. Geen andere term geeft een zo nauwkeurige beschrijving van de huidige toestand van de mens.

„We leven tegenwoordig in een verwarde, onzekere en gevaarlijke wereld.” Dit waren de diepgevoelde woorden die de vroegere eerste minister van Engeland, Edward Heath, gebruikte om een beeld te schetsen van de huidige economische en politieke stromingen.

- Ook de tegenwoordige eerste minister, mevrouw Margaret Thatcher, beschreef onze tijd als een „periode van onzekerheid”.
- Sprekend over de mogelijkheid van een toekomstige Europese unie zei paus Johannes Paulus II: „Als Europa deze doelstellingen bereikt, zal zijn toekomst niet beheerst worden door onzekerheid en angst...”

Economische onzekerheid

De economische onzekerheid beheerst de krantekoppen. Een hoofdartikel over schommelingen in de deviezenmarkt had als titel „Een Klimaat van Onzekerheid”. Misschien is dit de beste beschrijving van de huidige wereld, die zich wentelt in haar economische problemen.

Waar is de wereldleider die de wereld kan vertellen dat „het enige dat we hebben te vrezen de vrees zelf is”?

John Kenneth Galbraith, een Amerikaans econoom en de vroegere ambassadeur in India, heeft enkele jaren geleden een uitgebreid werk geschreven over de huidige economische impasse. De goedgekozen titel hiervan is

The Age of Uncertainty (Het Tijdperk der Onzekerheid). Het stelt de grote zekerheden van het economisch denken in de 19e eeuw tegenover „de grote onzekerheid” van onze tijd, ondanks de razendsnelle groei in kennis!

Zelfs de wiskunde heeft haar veelgeroemde zekerheid verloren. In zijn boek *Mathematics: The Loss of Certainty* (Wiskunde: Het Verlies van Zekerheid) beschrijft de wiskundige Morris Kline, hoe het vak in een eeuw tijd „van de precisie naar de twijfel” is gegaan.

Cijfers zijn echter niet de enige onbekenden. De mensen verkeren in onzekerheid over waar het in het leven om gaat — en met reden. Zullen wij de 21e eeuw nog halen?

De onzekerheid van het leven

Maar weinig mensen in de Westerse wereld hoeven op de hoogte gesteld te worden van de wankelheid van ons bestaan. Bijna dagelijks verschaffen de media ons nieuwe bewijzen voor de onzekerheid van de mens zonder daar een oplossing voor te geven, zoals DE ECHTE WAARHEID.

Er bestaat geen zichtbare, materiële garantie dat de aarde in staat zal zijn om de noodzakelijke condities voor het organische leven te blijven verschaffen. Geen enkele andere periode in de geschiedenis heeft meer onzekerheid gegeven. En onzekerheid kweekt angst — de verkeerde soort angst — het tegengestelde van geloof!

Waarom bevinden we ons in een dergelijk klimaat van onzekerheid? Wat is de oorzaak van onze huidige

moeilijkheden?

Een beroemde Engelse televisiepersoonlijkheid schreef: „Systematisch, stap voor stap, is onze levenswijze ontmanteld, zijn onze waarden gezonken en onze zekerheden ondermijnd en is onze God onttroond...” (*Sunday Telegraph*, 30 december 1979).

Het artikel gaat verder: „Men wil rijk zijn, dus vergaart men rijkdom die door inflatie slechts waardeloos papier blijkt; men wil veilig zijn, dus ontwikkelt men een wapen dat machtig genoeg is om de mens zelf en de aarde op te blazen; men wil zinnelijk zijn, en merkt dat men vastgelopen is in de woestijn van erotiek en porno; men verlangt naar kennis, en terwijl men alles zoekt te weten, vindt men niets.”

Het gebrek aan kennis van en contact met de ware God is de grondoorzaak van het klimaat van onzekerheid dat deze wereld beheerst. De apostel Paulus schreef over de intellectuelen van iedere generatie als mensen „die zich te allen tijde laten leren, zonder ooit tot erkenning der waarheid te kunnen komen”. De Hebreeuwse profeet Hosea wanhoopde: „Mijn volk gaat te gronde door het gebrek aan kennis.”

Gebrek aan kennis over computertechnologie? Gebrek aan kennis over moderne atoomraketten? Zeker niet! Wat we bedoelen is het gebrek aan kennis van God — *de enige absolute zekerheid* in het universum.

De grootste onzekerheid: het menselijk leven zelf!

Niets is onzekerder dan het menselijk leven. Alle levende dingen beginnen te

(Zie verder pagina 29)

Engelands steen der bestemming

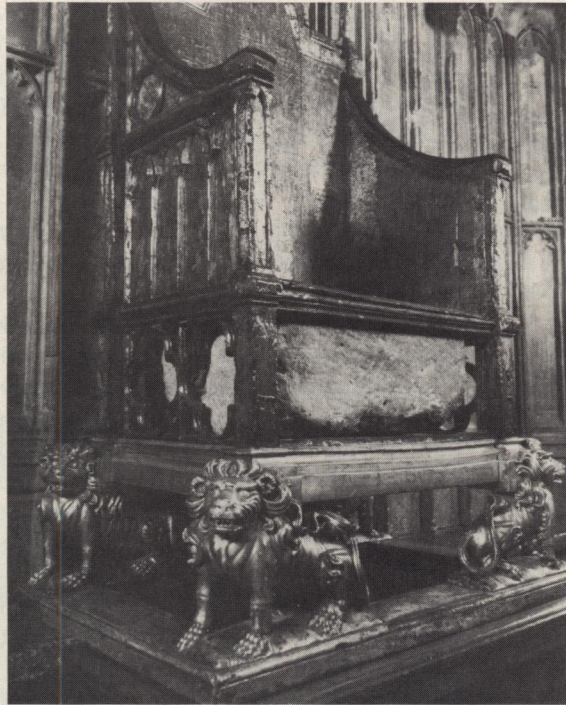
John Halford en Dan C. Taylor

Onder de zitting van de kroningszetel in Westminster Abbey in Londen bevindt zich een ruwgehouwen blok zandsteen. Het is oud en gehavend. Over de oppervlakte ervan loopt een diepe groef, en twee afgesleten ijzeren ringen zijn verankerd in de zijkanten. Voor het Britse volk is dit oude rotsblok kostbaarder dan alle kroonjuwelen.

Over de Steen bestaat een vreemde legende, een legende die in de vorige eeuw wijd en zijd bekend was, maar die weinig mensen tegenwoordig kennen.

In 1296 werd de steen naar de Abdij gebracht door Edward I, die hem op de Schotten veroverde. Alle koningen en koninginnen van Engeland — op twee na — van Edward tot Elizabeth II werden, zittend op deze steen, gekroond, of tot Vorst gezalfd. Vóór 1296 werden vier eeuwen lang de Schotse koningen op de steen gekroond, toen hij zich nog in de Abdij van Scone bij Perth in zuid-Schotland bevond.

De overlevering voert de steen nog verder terug, naar het eiland Iona. Daarheen werd uit Ierland voor een kroningsplechtigheid een steen gebracht, toen een tak van het Ierse koningshuis in Iona op de troon werd gezet. Tegen de tijd dat de oorspronkelijke steen naar Tara (in Ierland) werd teruggebracht, werd, volgens een overlevering, een steen uit Iona gekozen en gewijd voor de kroningsplechtigheden van toekomstige Schotse koningen. Op

de steen uit Ierland was eerder al een geslacht van Ierse koningen gekroond dat uit de 11e eeuw v.Chr. dateerde.

Dit onaanzienlijke blok zandsteen wordt dus door geschiedenis en traditie in verband gebracht met koningen op de Britse eilanden gedurende een periode van meer dan 2500 jaar. Maar er is wellicht nog meer over te vertellen.

Tegenwoordig staat de steen bekend als de „Coronation Stone” (kroningssteen) of de „Stone of Scone”, maar zijn oude naam is „Lia Fail” — de „Stone of Destiny” (steen der bestemming).

In de elfde editie (1910) van de *Encyclopaedia Britannica* lezen we: „INISFAIL, een dichterlijke naam voor Ierland. Hij is afgeleid van Faul of Lia-fail, de beroemde steen die in de Ierse legende wordt vereenzelvigd met de steen waarop de aartsvader Jakob sliep toen hij droomde over de ladder

uit de hemel. Men heeft verondersteld dat de Lia-fail naar Ierland was gebracht door de De-dannans en in Tara als „inwijdingssteen” van de Ierse koningen was opgesteld; vervolgens werd hij overgebracht naar Scone, waar hij de kroningssteen van de Schotse koningen werd, totdat hij werd meegenomen... naar Westminster en onder de kroningszetel in de Abdij werd geplaatst, waar hij sindsdien verblijft. Inisfail was dus het eiland van de Fail, het eiland waarvan de vorsten in Tara op de heilige inwijdingssteen werden gekroond.”

Rond de eeuwwisseling bestond er een wijdverbreid geloof dat het Britse volk van de Verloren Stammen van Israël afstamde. Het oude „uitverkoren volk” Israël was na de dood van koning Salomo in tweeën gedeeld. De noordelijke staat, die tien van de 13 stammen omvatte, bleef meer dan twee eeuwen bestaan, voordat de inwoners door het Assyrische Rijk tot krijgsgevangenen werden gemaakt en in ballingschap werden weggevoerd. De Bijbel spreekt voor het laatst over deze stammen in ballingschap, wanneer zij zich bevinden in een gebied dat tegenwoordig in noordoost-Syrië, noord-Irak en noordwest-Iran ligt (2 Kon. 17:5-6).

Hun verdere lot is een van de grote mysteries van de geschiedenis. Er zijn pogingen gedaan hen te lokaliseren in uiteenlopende landen. Sommigen hebben hen geïdentificeerd met het volk der Angelsaksen dat zich op de Britse eilanden vestigde.

Alleen al de gedachte om dit serieus te nemen mag absurd lijken. Welk verband zou er kunnen bestaan? Een der-

gelijk geloof behoort toch zeker tot de historische rariteiten — als een echo van een tijd waarin Britannia heerste en de Engelsen vol vertrouwen konden zingen: „God who made thee mighty, make thee mightier still.” (Moge God die u machtig maakte, u nog machtiger maken.) Weinig mensen in Engeland beschouwen zich nog als behorend tot het „uitverkoren volk”. Het idee op zich lijkt al belachelijk.

Laten we daar echter niet te zeker van zijn. Legenden berusten meestal op waarheden, vertekend en verfraaid misschien, maar niettemin vormen ze een weerspiegeling van dingen die werkelijk zijn gebeurd. En inderdaad, er was van de voorouders van het volk dat zich uiteindelijk op de Britse eilanden vestigde bekend dat zij in het gebied van de Kaukasus waren omstreeks de tijd dat de Israëlitische stammen uit de geschiedenis verdwenen en hun identiteit en taal verloren.

De banden tussen de Britse eilanden en het oude Israël zijn niet zo oppervlakkig als men op het eerste gezicht zou denken. Voegen we de, jammer genoeg verwaarloosde, gegevens die uit bijbelse profetieën verkregen kunnen worden eraan toe, dan is het duidelijk dat het Britse volk op zijn minst heel waarschijnlijk de nakomelingen vormt van een volk dat God, zoals Hij beloofde, nooit zou vergeten.

God werd niet ontrouw aan de beloften van nationale grootheid, gedaan aan Abraham, en opnieuw bevestigd aan diens zoon Izak en later aan *diens* zoon Jakob toen deze in Bethel met zijn hoofd op een steen lag (Gen. 28:10-22). Het feit dat het rotsblok onder de kroningszetel in Westminster Abbey door de overlevering en de legende in verband wordt gebracht met dit bekende bijbelse voorval is veelzeggend. Door de geschiedenis loopt een draad die door de meeste geschiedkundigen over het hoofd gezien of buiten beschouwing gelaten wordt. Soms is het spoor onduidelijk, maar met de door de Bijbel geopenbaarde kennis kan het gevolgd worden. Het is een fascinerend spoor. Het Britse en het Amerikaanse volk en andere Westeuropese volken naderen nu een tijd van grote nationale crisis. Wij moeten weten wat er staat te gebeuren — en waarom. U kunt erachter komen. Lees „Het Mysterie van Israël” in dit nummer en vraag om ons gratis boek *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de profetieën*. □

Waarom DE ECHTE WAARHEID geen abonnementsprijs heeft

Reeds een halve eeuw heeft *The Plain Truth/De Echte Waarheid* zijn lezers begrip gegeven van hoe een wereld die ongelooflijke vooruitgang maakt zo kan worden geplaagd door verbijsterende problemen.

En toch is dit tijdschrift voor zuiver begrip gratis verkrijgbaar. Hoe kan dat?

Toen Herbert W. Armstrong in 1927 voor het eerst het idee kreeg om een tijdschrift uit te geven met de naam *Plain Truth*, was hij van mening dat het een ander soort tijdschrift moest zijn. Het mocht geen advertenties bevatten en niets kosten. De heer Armstrong leerde dat God zegt: „Koop waarheid en verkoop ze niet . . .” (Spr. 23:23). Hij leerde dat de levenswijze van God eenvoudig de weg van „geven” is.

Tegenwoordig wordt *The Plain Truth* in zeven talen over de hele wereld verspreid in een oplage van ongeveer acht miljoen exemplaren per maand.

Veel mensen vragen dan ook: „Hoe kunt u een tijdschrift van zo'n hoge kwaliteit uitgeven zonder advertentie-inkomsten?”

Het antwoord is even eenvoudig als verbazingwekkend! Het is een paradox. Christus' boodschap van wereldvrede — zijn evangelie — kan niet als koopwaar worden verhandeld. Desalniettemin kost het geld om de WAARHEID van Christus te publiceren en naar alle werelddelen te verzenden. Er moet voor worden betaald! Dit is het werk van Christus. Wij lossen dit probleem op volgens de manier van Christus!

Jezus zei: „Dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt [en gepubliceerd] worden tot een getuigenis voor alle volken” (Matth. 24:14), en wel in deze tijd, vlak voor het einde van deze beschaving, dit tijdperk van menselijke regeringen. Er moet worden BETAALD voor het drukken van het tijdschrift, voor het verzenden, voor de radio- en televisieuitzendingen, voor de Bijbelcursus van Ambassador College en de andere literatuur. Maar HOE? Christus verbiedt ons deze dingen te verkopen: „Om niet hebt gij het ontvangen,” zei Jezus tot zijn discipelen die Hij uitzond om zijn boodschap te verkondigen, „GEEFT het om niet.” Ook zei Hij: „Het is zaliger te GEVEN dan te ontvangen.”

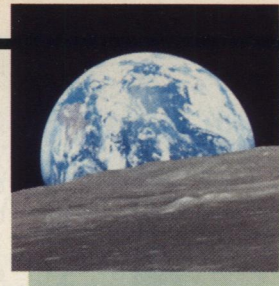
Gods weg is de weg van LIEFDE — en dat is de weg van geven. *De Echte Waarheid* wordt gratis verstrekt door middel van de tienden en offers van de leden van de Worldwide Church of God en anderen die de uitgave van dit tijdschrift willen steunen.

PERSOONLIJK

(Vervolg van pagina 1)

straf op deze zonden te ontlopen door met behulp van medisch en wetenschappelijk onderzoek de geneesmiddelen te produceren die het mogelijk maken dat de zonden voortduren.

De mensheid wil geen acht slaan op de les die zij bezig is te schrijven. Spoedig echter zal God tussenbeide moeten komen om de mens van zichzelf te redden. Dan breekt de tijd aan dat hij zal erkennen dat zijn levenswijze van zelfzucht alleen leed tot gevolg heeft. □

Inzicht in wereldgebeurtenissen en stromingen

West-Europa's teruglopende bevolking

In het jaar 2020 zal West-Duitsland een bevolking tellen van slechts 49,9 miljoen mensen tegen 61 miljoen op dit moment. De daling van het

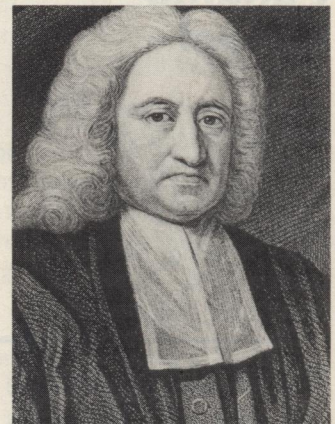
Westduitse bevolkingspeil maakt deel uit van een algemeen Westeuropees patroon. De oorzaak van de dalende vruchtbaarheid die de bevolkingsaanwas in de meeste Westeuropese landen heeft afgeremd, is economisch.

Om een bestaande generatie te vervangen door een even grote generatie is een vruchtbaarheidscijfer van

2,1 vereist. De bezorgdheid over de demografische toekomst stoelt op de veroudering van de bevolking, de daling van het aantal dienstplichtige militairen en de bijzonder moeilijke keuze tussen verhoging van sociale premies en belastingen, dan wel een vermindering van de sociale dienstverlening.

Veel Westeuropese landen hopen dat ouders door financiële tegemoetkomingen zullen worden aangemoedigd hun kindertal op te voeren. Frankrijk stelt echtparen nu al tot maximaal een jaar zo'n fl 600 per maand in het vooruitzicht als zij een derde kind nemen.

De Westduitse regering wil elke ouder toestaan zijn werkzaamheden 10 maanden lang te onderbreken en een maandelijks overheidstoelage van 400 D-Mark (zo'n 450 gulden) te incasseren, met de garantie dat de baan na afloop van die termijn weer ter beschikking staat. ■

Halley

Edmund Halley (1656-1742) is ook bekend om andere wetenschappelijke prestaties. Halley, op zijn 23e tot lid van de Royal Society gekozen, was de stuwende kracht achter de publicatie in 1687 van Newton's *Philosophiæ Naturalis Principia Mathematica*, het belangrijkste werk over natuurkunde van ooit, volgens velen. De tot Astronomer Royal benoemde Halley publiceerde meer dan 80 wetenschappelijke verhandelingen. ■

Europese bevolkingsgroei

Land	Geschatte bevolking in miljoenen (midden 1985)	Geschatte bevolking in miljoenen (2020)	Vruchtbaarheidscijfer*
West Europa	341,4	336,8	1,8
België	9,9	9,2	1,6
Denemarken	5,1	4,6	1,4
Duitse Bondsrepubliek	61,0	49,9	1,3
Frankrijk	55,0	57,5	1,8
Griekenland	10,1	11,6	2,1
Ierland	3,6	5,8	3,0
Italië	57,4	54,8	1,6
Luxemburg	0,4	0,3	1,6
Nederland	14,5	14,0	1,5
Noorwegen	4,2	4,1	1,7
Portugal	10,3	12,1	2,0
Spanje	38,5	43,4	2,0
Verenigd Koninkrijk	56,4	55,9	1,8
IJsland	0,2	0,3	2,2
Zweden	8,3	7,4	1,6
Zwitserland	6,5	5,9	1,6

*Gemiddelde aantal kinderen, geboren uit vrouwen van 15 tot 49 jaar — aangenomen dat elke vrouw in de vruchtbare leeftijdsklasse in leven blijft.

Oogbescherming voor kinderen

Volgens medische onderzoekers kan te sterke verlichting in de zuigelingenafdelingen van ziekenhuizen een nadelige

invloed hebben op het gezichtsvermogen van te vroeg geboren baby's.

Lange tijd heeft men een teveel aan zuurstof beschouwd als een der oorzaken van prematuriteitsretinopathie (ROP).

In een onderzoek van 228 te vroeg geboren baby's

werden er 154 tegen direct licht beschermd met een filter dat lijkt op dat van een zonnebril. De andere 74 werden aan normale verlichting blootgesteld. Bij de baby's die het minst wogen kwam het meest ROP voor. In de onbeschermden groep ontwikkelde 86% van de

baby's met het laagste geboortegewicht ROP, tegenover 54% van de baby's met hetzelfde geboortegewicht in de beschermde groep.

Het enige verschil in de behandeling van de beschermde en de onbeschermden groep was de lichtintensiteit. ■

Dat kostbare Panama-kanaal

Op 31 december 1999 zal Panama de volledige verantwoordelijkheid op zich nemen voor de bedrijfsvoering, het onderhoud en de verdediging van het

Functioneel analfabetisme

In weerwil van wat velen geloven, is analfabetisme niet alleen een zaak van Derde Wereld-landen. Het percentage van de bevolking dat niet op een school heeft leren lezen en schrijven ligt zelfs in ontwikkelde landen als de V.S. en Australië vermoedelijk tussen de 10 en 20, en het aantal mensen dat in de praktijk inderdaad niet vlot kan lezen en schrijven (functioneel analfabetisme) ligt nog hoger. Functionele analfabeten hebben weliswaar enig schoolonderwijs genoten, maar nooit de minimum standaard van geletterdheid bereikt. Hun beperkte vermogen om te lezen en te schrijven maakt het hun moeilijk om in de maatschappij te functioneren. „Miljoenen werknemers met uiteenlopende graden van analfabetisme kosten hun firma's dagelijks het nodige

Panamakanaal.

De defensie van het kanaal wordt nu door de V.S. bekostigd. Het kanaal en de Amerikaanse militaire bases geven aan meer dan 12.000 Panamezen werk, en dragen meer dan 1400 miljoen gulden per jaar bij aan de Panamese economie.

De onderdirecteur van het kanaal, Fernando Manfredo, maakt zich zorgen dat Panama zonder Amerikaanse inkomsten niet in staat zou kunnen blijven zijn Panamese employés de voordelen te garanderen waaraan ze gewend zijn geraakt. En dat kan betekenen dat de bekwaamsten zich bij de exodus van Amerikaanse werknemers zouden kunnen

als gevolg van een lage arbeidsproductiviteit, bedrijfsongevallen, absenteïsme, slechte produktkwaliteit en tijdverlies bij bedrijfsleiding en opzichters”, aldus William Woodside, bedrijfshoofd van de American Can Company.

Waarom zoveel analfabeten in landen waar men de nadruk legt op onderwijs vanaf de vroege jeugd? De oorzaken omvatten een slechte verstandhouding tussen ouders en kinderen en tussen leerlingen en leraren, leerstoornissen, te veel tv-kijken, ouders die zelf niet kunnen lezen en schrijven, en emotionele problemen.

In de V.S. houden diverse organisaties zich met het probleem bezig. De Coalitie ter Bevordering van het Alfabetisme, een groepering van dergelijke organisaties, is een landelijke publiciteitscampagne gestart. Ook zet zij zich in om de benodigde geldmiddelen bij elkaar te krijgen.

In Australië staat men voor een soortgelijk

aansluiten.

Sedert 1 oktober 1979 is het aantal Amerikaanse staatsburgers onder het kanaalpersoneel van 26,4% gedaald tot 18,6%.

Panama kan weinig doen om zich voor te bereiden

Drugs uit het lab: goedkoop, dodelijk en legaal

Scheikundigen zijn momenteel bezig krachtig werkende, op heroïne gelijkende drugs samen te stellen door kleine wijzigingen aan te brengen in de moleculaire structuur van wettig verkrijgbare chemicaliën. Ze zijn weinig kostbaar, dodelijk — en wettig geoorloofd.

„Clandestiene laboratoria slagen er steeds weer in buiten het bereik van de wet te blijven door een lichtelijk gewijzigde chemische verbinding te produceren die nog niet op de lijst van onder overheidstoezicht staande middelen staat”, zegt senator Lawton Chiles.

De autoriteiten vrezen dat in de V.S. ondergrondse keukenlaboratoria binnenkort de plaats gaan innemen van de opium- en cocavelden van Azië en Zuid-Amerika. De kunstmatige drugs betekenen een nieuwe stimulans voor de drughandelaren. „Waarom al die gevaren van

probleem. Jill Gillespie, die in Sydney voor een programma ter bevordering van het alfabetisme werkt, constateert dat de vertegenwoordigers van de „Commissie Lezen en Schrijven voor Volwassenen” er niet in zijn

op de financiële verplichtingen van het eigenaar-zijn. In plaats van de financiële problemen van zijn arme land op te lossen, zou het kanaal Panama kunnen ruïneren. ■

smokkelarij, politie en berovingen wanneer een handige chemicus met een goed receptenboek het ook kan?” zegt de chef van de Californische Commissie voor Drugbestrijdingsprogramma's, Robert Robertson. Chemische „ontwerpers” kunnen de werking van bestaande drugs nabootsen en zelfs „verbeteren”. Een vervangingsmiddel van

heroïne, „China White”, is tot 5000 maal krachtiger dan morfine. De grotere werkzaamheid brengt ook grotere risico's met zich mee. Een van die vervangingsmiddelen voor heroïne bleek een verontreiniging te bevatten als gevolg waarvan sommige gebruikers onherstelbaar hersenletsel opliepen. Naarmate het gebruik van deze drugs zich verspreidt, neemt het aantal slachtoffers toe. ■

geslaagd de overheid tot financiële steun te bewegen.

Volgens *The Editorial Eye*, een uitgave van *Editorial Experts Inc.*, zien veel maatschappijen zich genoodzaakt in eigen bedrijf de opleiding van personeel ter hand te nemen. ■

Onzekerheid

(Vervolg van pagina 24)

sterven zodra ze zijn geboren. Er is geen duidelijke uitweg.

In de hele geschiedenis is de mens zich van zijn eigen sterfelijkheid pijnlijk bewust geweest. Hij heeft op verschillende manieren geprobeerd aan de zekerheid van de dood te ontkomen. Ponce de Leon zocht naar de legendarische fontein van de jeugd. De Grieken hielden bespiegelingen over het filosofische denkbeeld van de onsterfelijkheid van de ziel — dat de ziel van de mens zich op het moment van de dood uiteindelijk zou losmaken van haar slechte lichaam — en de kerk bestendigde dat denkbeeld later.

Meer praktisch gerichte geesten hebben geprobeerd zich te vereeuwigen door middel van „onsterfelijke” kunstwerken, prachtig geconstrueerde bouwwerken die hun naam dragen, of klassieke boeken die zij geschreven hebben. De oude psalmist heeft deze neiging van de mens heel goed onder woorden gebracht: „Hun diepste gedachte is, dat hun huizen altoos zullen bestaan, hun woningen van geslacht tot geslacht; zij noemen de landen naar hun namen” (Ps. 49:12).

Denkende mensen erkennen dat men de cyclus van de geboorte, het kind zijn, de jeugd, de middelbare leeftijd, het ouder worden en tenslotte de dood niet kan vermijden. Dus proberen zij zich vaak te vereeuwigen door middel van hun nageslacht. Maar dit heeft geen praktische waarde voor het vereeuwigen van hun persoonlijke wezen.

Niets van de uiterlijke menselijke beschaving is werkelijk onsterfelijk. De Alexandrijnse Bibliotheek van het oude Egypte is geheel verbrand. Palestina is het kerkhof van verscheidene beschavingen. De Middellandse Zee-kust van Israël en Libanon is bezaaid met ruïnes van de forten van de kruisvaarders.

Alles wat het oog kan zien — hetzij organisch of anorganisch — wordt in zekere mate ouder en verval. Dit is een fundamentele wet van het fysieke universum.

Wordt iedere generatie slechts geboren om weer te sterven in een nooit eindigende stroom van de tijd?

De oplossing voor onzekerheid

Ook de Bijbel bevestigt de waarheid over de angst en onzekerheid van de materiële wereld — maar biedt tegelijkertijd een unieke oplossing. De apostel Paulus sprak van een *geestelijke oplossing*, mogelijk gemaakt door een geheel geestelijke bron.

Lees een belangrijke passage uit een van zijn brieven aan de christenen in Korinthe: „Daarom verliezen wij de moed niet, maar al vervalt ook onze uiterlijke mens, nochtans wordt de innerlijke van dag tot dag vernieuwd. Want de lichte last der verdrukking van een ogenblik bewerkt voor ons een alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid, daar wij niet zien op het zichtbare, maar op het onzichtbare; want het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig” (2 Kor. 4:16-18).

Duurzaam geestelijk leven kan niet worden beproefd door de vijf zintuigen van de mens. Het is een ingrediënt dat volkomen geestelijk is — en daarom volkomen werkelijk. Het is zelfs nu, terwijl we nog vlees zijn, verkrijgbaar als een kiem van onsterfelijkheid (1 Petr. 1:3, 23). Het is de heilige Geest van God.

Maar zonder dit wonderbaarlijke ingrediënt van geloof kan de heilige Geest niet verkregen worden.

Het wonder van geloof

Geloof is het fundament voor iedere ware speurtocht naar zekerheid. Geloof is het enige echte middel dat de menselijke onzekerheid kan overwinnen.

Maar wat is geloof eigenlijk? Is het blind vertrouwen? Of is het gebaseerd op iets substantiëlers? Paulus verklaarde de essentie van waar geloof voor de Joodse christenen: „Het geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet” (Hebr. 11:1).

Men heeft geen geloof nodig voor iets wat men al bezit. Geloof draait om iets wat men „niet ziet” — iets wat men nog niet heeft. De apostel Paulus lichtte dit punt toe in een eerdere brief aan de christenen in Rome: „Want in die hoop zijn wij behouden. Maar hoop, die gezien wordt, is geen hoop, want hoe zal

men hopen op hetgeen men ziet? Indien wij echter hopen op hetgeen wij niet zien, verwachten wij het met volharding” (Rom. 8:24-25).

De apostel van de heidenen was zelf een voorbeeld van dit levende geloof. Als gevangene kwam Paulus aan boord van een zeilschip met Italië als bestemming. Hij waarschuwde de kapitein van te voren dat de lading en de opvarenden zich in groot gevaar zouden begeven wanneer zij de reis zouden aanvaarden. Maar men sloeg geen acht op zijn waarschuwing en niet lang daarna namen drie dagen van de ergste soort stormweer alle hoop weg dat er iemand aan boord in leven zou blijven.

Hoewel alle materiële tekenen — wat ze konden zien (de kolkende storm die hen omringde) — op het tegendeel wezen, stond Paulus op en zei: „... het leven van niemand uwer zal verloren gaan... Want deze nacht heeft een engel van de God, wie ik toebehoor en die ik vereer, bij mij gestaan, en hij heeft gezegd: Wees niet bevreesd, Paulus, want gij moet voor de keizer staan; en zie, allen, die met u varen, heeft God u geschonken. Daarom, mannen, houdt moed, want *dit vertrouwen heb ik op God*, dat het zo zal gaan, als mij gezegd is” (Hand. 27:22-25).

Paulus leefde in de onvoorwaardelijke overtuiging dat God inderdaad zou doen wat Hij beloofd had. Hij bezat het soort geloof dat aan alle onzekerheid een einde maakt.

Maar dit ene geval van geloof had slechts tot resultaat dat het menselijk leven aan boord van een schip dat zich in groot gevaar bevond, *tijdelijk* werd gered. Het is van meer belang dat Jezus Christus heeft verklaard dat waar geloof het zaad van een blijvend geestelijk leven kan zaaien in het vlees, hier en nu. Hij zei: „Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie mijn woord hoort en Hem gelooft [God de Vader], die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, want hij is overgegaan uit de dood in het leven” (Joh. 5:24).

Tenzij en tot dat dit met u persoonlijk gebeurt, heeft u geen zekerheid over een toekomstig leven. Maar het kan met u gebeuren! □

FOTORECHTEN: Pag. 3: Peter Jordan — Liaison. PP. 8-9: G.A. Belluche Jr. — PT. PP. 14-15: Illustratie Norman Merritt. Pag. 25: Warren Watson — PT. Pag. 27, links: PT-kaart L. Greg Smith; bron: The Population Reference Bureau, Inc.; rechts: The Bettmann Archive. Pag. 28, links: Wide World; rechts: M. Faulkner — PT. Achterpagina, van boven naar beneden: C. Winston Taylor; G.A. Belluche Jr. — PT, Norman Merritt.

IN DIT NUMMER

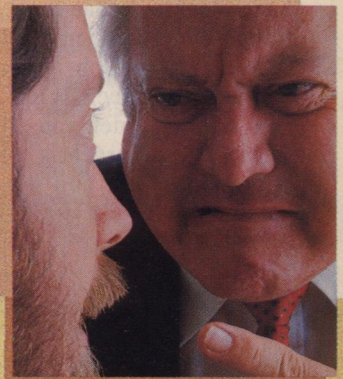

LEVEN WIJ IN DE LAATSTE DAGEN?

Hoe kunnen wij weten of wij „het einde van de wereld” nabij zijn?

WOORDEN DIE KWETSEN WOORDEN DIE HELPEN

Ondoordachte woorden berokkenen schade.

HOE AMERIKA DE EUROPEANEN HOOP GAF

Zowel degenen die de nieuwe wereld ontdekten als degenen die emigreerden betaalden een hoge prijs.

HET MYSTERIE VAN ISRAËL

Als in de Bijbel voor het eerst Joden worden genoemd, zijn zij in oorlog met de natie Israël.